

Tirsdag den 21. januar 2025 (D)

1

46. møde

Tirsdag den 21. januar 2025 kl. 13.00

Dagsorden

1) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for økonomisk støtte til de palæstinensiske selvstyreområder.

Af Alex Ahrendtsen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 05.11.2024).

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 40:

Forslag til folketingsbeslutning om en national handlingsplan for børn af partnervoldsofre rettigheder.

Af Victoria Velasquez (EL) m.fl.

(Fremsættelse 12.11.2024).

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 48:

Forslag til folketingsbeslutning om, at delt bopæl bør være normen for børn af skilsmisseforældre.

Af Mette Thiesen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 13.11.2024).

Meddelelser fra formanden

Formanden (Søren Gade):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Mikkel Bjørn (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 100 (Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark skal nægte indrejse af borgere fra lande, som Danmark ikke kan hjemsende borgere til) og

Beslutningsforslag nr. B 101 (Forslag til folketingsbeslutning om genbekræftelse af udlændinges indfødsret).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Medlemmer af Folketinget Mette Thiesen (DF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende beslutningsforslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om, at delt bopæl bør være normen for børn af skilsmisseforældre.

(Beslutningsforslag nr. B 48).

Ønsker nogen at optage dette beslutningsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er beslutningsforslaget bortfaldet.

Dagsordenens punkt 3 udgår derfor af dagsordenen i dag.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for økonomisk støtte til de palæstinensiske selvstyreområder.

Af Alex Ahrendtsen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 05.11.2024).

Kl. 13:01

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Forhandlingen er åbnet. Den første, jeg byder velkommen til, er udenrigsministeren.

Kl. 13:01

Udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Tak for ordet, og tak for endnu en anledning, kan man sige, til at drøfte, hvordan og hvorfor vi skal engagere os i Palæstina, hvilket jo kun er blevet endnu mere relevant denne dag, som er den første mødedag i Folketinget, siden en vånehvile og en gidselafale faldt på plads og trådte i kraft, hvilket forhåbentlig kan bidrage til at skabe momentum i retning af en varig fred.

Forslagsstillerne henviser til det frygtelige terrorangreb, som Hamas udførte mod Israel den 7. oktober 2023, og derfor vil jeg, inden jeg går videre, også gerne starte der med endnu en gang at slå fast, at regeringen på det kraftigste har fordømt og fortsat fordømmer dette forkastelige angreb udført af Hamas. Jeg vil så samtidig opfordre til, hvad jeg, tror jeg, jo også gjorde allerede dagen efter den 7. oktober 2023, at der skelnes mellem palæstinenserne, civilbefolkningen og Hamas, og at der også skelnes mellem Hamas og det palæstinensiske selvstyre.

Hamas står på FN's og EU's terrorlister, og det gjorde de også før den 7. oktober. Det palæstinensiske selvstyre er derimod den aktør, som Danmark og EU har diplomatiske relationer med, og som vi i over 30 år har støttet op om fra det internationale samfunds side. Når vi diskuterer dansk udviklingssamarbejde med Palæstina, er det vigtigt at holde sig for øje, hvorfor Danmark i lighed med mange andre EU-lande og lande rundt om i verden har haft et mangeårigt engagement. Vores indsats er drevet af et mål om at fremme stabiliteten i regionen og forbedre levevilkårene lokalt for de millioner af

palæstinensere, der er fanget i konflikten mellem Israel og Palæstina. Med det lange lys på handler det om at få skabt rammerne for en varig tostatsløsning, hvor Israel og en sammenhængende selvstændig og demokratisk palæstinensisk stat kan leve side om side i fred og sikkerhed. Det har det forkastelige terrorangreb den 7. oktober 2023 ikke ændret på, snarere tværtimod, og det bekræftede de samtaler, jeg i sidste uge førte i regionen, også med al tydelighed, ikke mindst de samtaler, jeg havde med unge palæstinensere, der drømmer om en anden fremtid, og derfor er jeg heller ikke enig med forslagsstillerne i, at vi skal stoppe vores engagement, og det er ikke overraskende, når jeg siger, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Men det er klart, at den udviklingsbistand, som vi giver, skal gå til de planlagte formål. I forlængelse af terrorangrebet den 7. oktober iværksatte regeringen derfor en gennemgang af det bilaterale udviklingssamarbejde med Palæstina, for så vidt angik de partnere, der umiddelbart stod over for udbetalinger i 2023. Denne gennemgang blev efterfølgende fulgt op med en mere omfattende midtvejsvurdering af hele det bilaterale udviklingssamarbejde til Palæstina. Udenrigsministeriets gennemgang og midtvejsvurdering konkluderer, at bistanden har leveret resultater, at de eksisterende kontrolmekanismer i tilfredsstillende grad sikrer, at danske midler anvendes til de tiltænkte formål, og at der ikke ydes direkte eller indirekte støtte til organisationer og personer, som er omfattet af EU's og FN's sanktionslister. Gennemgangen gav anledning til at sikre en skærpet og ensartet tilgang til antiterrorbestemmelserne i vores aftalegrundlag med partnerorganisationerne samt anledning til at bede civilsamfundsorganisationerne, der modtager støtte under det bilaterale landeprogram, om at genbekræfte deres anerkendelse af EU's terrorliste.

Derudover blev alle danske civilsamfundsorganisationer, der har aktiviteter i Palæstina finansieret af Udenrigsministeriet, bedt om at redegøre for deres efterlevelse af Udenrigsministeriets antiterrorklausul. Redegørelsen underbyggede, at de danske partnere efterlever klausulen, og ministeriet har heller ikke siden fået kendskab til forhold, der skulle indikere et brud på antiterrorklausulen. Parterne er desuden forpligtede til øjeblikkelig at informere Udenrigsministeriet, hvis de opdager nogen som helst direkte eller for den sags skyld indirekte forbindelse til en organisation eller et individ forbundet med terrorisme.

Forslagsstillerne ønsker også et fuldt stop for humanitær bistand til Palæstina. Et sådant stop vil imidlertid have fatale konsekvenser for civilbefolkningen, som lever under betingelser, der er svære at begribe, hvad jeg også tror vi her i den kommende tid oven på våbenhvilen får et tættere indblik i. I Gaza giver våbenhvileaftalen et fornyet håb om en forbedring af den katastrofale humanitære situation, som desværre har stået på alt, alt for længe og med en udbredt mangel på stort set alt, altså mad, rent vand, husly, medicin og behandling af syge og sårede.

Kl. 13:06

Det var også derfor, at regeringen kort efter nyheden om våbenhvileaftalen afsatte yderligere 75 mio. kr. til livreddende indsatser og en tidlig genopbygning, når det bliver muligt. Det er et beløb, der kommer oven i de penge, som vi allerede har givet, og samlet har Danmark så givet omkring 700 mio. kr. i humanitær støtte i forbindelse med Palæstinakrisen siden 2023. Jeg har samtidig i min dialog med Israel så sent som i sidste uge, og jeg talte faktisk også i forgårs aftes med den israelske udenrigsminister, understreget nødvendigheden af en sikker og uhindret humanitær adgang til Gaza.

Regeringen deler forslagsstillerens ønske om, at selvstyret burde have taget mere klart og mere tydeligt afstand fra Hamas' terrorangreb. Når det er sagt, er jeg dog ikke tvivl om selvstyrets syn på Hamas, som jeg også havde lejlighed til at drøfte under mit nylige besøg. Det skal så i øvrigt også bemærkes, at Danmark ikke giver direkte støtte til selvstyret via Palæstinaprogrammet, men at det er i

vores interesse at bakke op om selvstyret og om den nye teknokratiske premierminister, som er i gang med et reformprogram, da de er en helt afgørende aktør i forbindelse med en fremtidig fredsproces, som vi insisterer på. Fra dansk side er vi derfor gået sammen med en gruppe ligesindede lande for at fremme en styrket EU-indsats til støtte for en reform og til støtte for en kapacitetsopbygning af selvstyret, og det har vi gjort, fordi et demokratisk og effektivt selvstyre er en grundforudsætning for en tostatsløsning. En styrkelse af selvstyret vil også klæde dem bedre på til en kommende rolle i Gaza, som vi fra dansk og EU's side ser som afgørende.

Som jeg nævnte indledningsvis, er en tostatsløsning den eneste holdbare løsning på Israel-Palæstina-konflikten, det er den eneste vej til en varig fred, og derfor engagerer vi os fra regeringens side også aktivt i at komme tættere på en tostatsløsning. Under min rundrejse i regionen drøftede jeg det spørgsmål med regionale partnere, som var aktører på begge sider af konflikten, og fra dansk side deltager vi bl.a. også i den nyoprettede globale alliance for en implementering af tostatsløsningen, hvor omkring 90 lande rundt omkring i verden arbejder for at identificere mulige veje til fred, og det er sådan set ganske positivt, at der er så bred en international støtte til den løsning.

Jeg vil afslutningsvis understrege, at siden den tidligere udviklingsminister stod her for næsten et år siden – helt præcis tror jeg, det var den 18. januar 2024, så det er altså ret præcis godt et år siden – og der var en tilsvarende debat, så er behovet for økonomisk støtte til Palæstina ikke blevet mindre, men blevet større. I dag er der oven på den situation, der har været i Gaza over de sidste 15 måneder med en voldsom humanitær katastrofe, en enorm genopbygningsopgave, og derfor er regeringens holdning også fortsat den, at et stop for økonomisk støtte til Palæstina ikke vil tjene hverken Danmarks, EU's, Israels eller Palæstinas interesser. Ud over yderligere tragiske tab af menneskeliv vil et stop for humanitær og økonomisk støtte øge risikoen for ustabilitet, styrke ekstremismen og underminere mulighederne for en fremtidig fredsproces, og vi har brug for alt det modsatte.

På et meget, meget trist bagtæppe er der faktisk noget momentum i regionen. Det bliver man bekræftet i, når man rejser rundt og oplever det, med en ny præsident og en ny premierminister i Libanon, den første præsident i flere år, et Jordan, der tager et stort ansvar på sig, et Syrien, som selvfølgelig står ved et vejkryds, og det kan gå begge veje, men altså også med en mulighed for at få et mere stabilt Syrien, som sådan set heller ikke ønsker at være i nogen form for krig eller konflikt med Israel, og et Saudi-Arabien, der fortsat ønsker en normalisering. Så der er sådan set ret meget momentum, og det ville vi vende ryggen til, hvis vi fulgte forslagsstillerens forslag om at afskære den økonomiske støtte til Palæstina. Så det kan regeringen ikke støtte.

Kl. 13:10

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig to indtegnet for korte bemærkninger. Først er det hr. Alex Ahrendtsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:10

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for talen. Jeg ved ikke, om udenrigsministeren kan forklare mig og Dansk Folkeparti, hvorfor det er Danmark, der skal støtte selvstyreområderne, og ikke de rige arabiske oliestater, der har bugnende pengetanke og derfor ville være i stand til at støtte det. Hvorfor er det altid Danmark, og hvorfor er det igen Danmark?

Kl. 13:10

Formanden (Søren Gade):

Udenrigsministeren.

Kl. 13:10

Udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Men det synes jeg bestemt også de skulle. Det er så ikke noget argument for, at vi ikke skal gøre det. Altså, jeg er sådan set pænt tilfreds med at leve i et land, hvor vi vel blandt en håndfuld lande i verden eller noget sådant lever op til FN's målsætning om at bevilge 0,7 pct. af bni til udviklingsbistand og i øvrigt gøre det med et humanitært sigte, men også et strategisk sigte. Uanset om man tager den ene eller den anden indfaldsvej, har vi en interesse i at få stabiliseret Mellemøsten. Tag en tur ned og tal med Rederiforeningen om, hvad det har af omkostninger, at houthierne beskyder Det Røde Hav, og sådan kunne man bare blive ved.

Så vi har en idealistisk, men også en mere konkret interesse i stabilitet i det område. Det har Golfstaterne også, og jeg synes sådan set, det er nemmere at argumentere for et behov for engagement fra deres side, når jeg står på det grundlag, at vi gør vores.

Kl. 13:12

Formanden (Søren Gade):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Alex Ahrendtsen (DF):

Vores hidtidige støtte har jo ikke forøget stabiliteten, og radikaliseringen er jo også blevet forøget i den tid, vi har givet støtte, så ville det ikke være på tide at stoppe støtten? (Udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen): Jeg ved ikke, om det bare er mig, men jeg har svært ved at høre det).

Jeg taler lidt højere og gentager spørgsmålet. Ville det ikke være fornuftigt at standse støtten, når vi ser, at radikaliseringen er blevet værre i den tid, vi har givet støtte, og at stabiliteten ikke har indfundet sig, selv om vi har givet støtte i den tid?

Kl. 13:12

Formanden (Søren Gade):

Udenrigsministeren.

Kl. 13:12

Udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo altså ikke vores støtte, der har bidraget til at destabilisere situationen; det vil jeg gerne sige. Alt sådan noget bliver jo kontrafaktisk historieskrivning, hvis man står og tænker på, hvordan situationen havde været, hvis Vesten ikke havde støttet Palæstina. Altså, mit bedste bud er, at vi havde været et værre sted, og jeg er nødt til med alle mangler ufortalt at komplimentere det palæstinensiske selvstyre for på det seneste også at have forstået behovet for at reformere sig selv. Det er ikke sådan et hak ved alt, og at alt er afklaret, for der er det bestemt ikke, men der udfoldes i den teknokratiske regering i Ramallah altså store bestræbelser på at modernisere selvstyrets institutioner, og det mener jeg grundlæggende at vi i Europa har en interesse i at bidrage til.

Kl. 13:13

Formanden (Søren Gade):

Hr. Martin Lidegaard, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 13:13

Martin Lidegaard (RV):

Tak. Det er jeg ethundrede procent enig i. Jeg er i det hele taget meget enig med udenrigsministeren i alt, hvad han har sagt i dag, men kunne måske godt tænke mig en uddybning på to områder. For der er et økonomisk ansvar for hele den genopbygning, der skal foregå, og jeg er interesseret i at høre, om der var tilsagn – nu var udenrigsministeren rundt i regionen i sidste uge – fra nogle af de andre nøglespillere om at bidrage til det sammen med os, hvad jeg

er helt enig i at vi skal, og også, om der politisk er et tilsagn. Altså, jeg er ikke mindst nysgerrig efter at høre om, og det ved jeg ikke om udenrigsministeren kan fortælle lidt om, hvad Israel egentlig forestiller sig politisk i forhold til Gazas fremtid: Hvem har ansvaret for genopbygningen og for, hvad det skal blive til?

I forlængelse af det kommer mit andet spørgsmål. Nu var statsministeren jo for nogle måneder siden ude og sige, at man var nødt til at, jeg tror, hun brugte udtrykket tvinge – men man kunne også bare sige i hvert fald at skabe noget incitament til det – begge parter i det her til at ville arbejde for en tostatsløsning. Oplever udenrigsministeren nogen tilsagn fra Israel i den retning? For når man kigger på den faktisk førte politik på Vestbredden i øjeblikket, ser det jo svært ud, og hvad kunne man så gøre for at øge incitamentet for begge parter til faktisk at arbejde hen imod en tostatsløsning?

Kl. 13:15

Formanden (Søren Gade):

Udenrigsministeren.

Kl. 13:15

Udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tror, det bliver meget svært at håndtere et fyldestgørende svar inden for Folketingets taletidsregler, hvor jeg har 58 sekunder tilbage. Så jeg håber, vi får en lejlighed i andre fora også – Det Udenrigspolitiske Nævn eller andre steder som en ordførerkreds – til at diskutere det her mere i dybden.

Der er ingen tvivl om, at vi har været meget, meget stærkt efterspørgende for at få et israelsk perspektiv på det her med dagen efter, og det har det knebet med at få. Det er ikke sådan, at jeg synes, jeg er rejst totalt tomhændet hjem. Jeg har også haft nogle samtaler – det har også været af en karakter, som jeg ikke kan stå og referere her, men der er også folk i Israel, der har det perspektiv. Man kan sige, at med den våbenhvileaftale, der er lavet, er det jo ikke ordentligt adresseret. Altså, det er adresseret, at der sker en oprustning af den direkte humanitære adgang, og det er godt, og så ligger der hele det der perspektiv omkring genopbygningen i tredje fase, hvor man jo først når hen, hvis man når forbi anden fase.

Det er jo et udtryk for kompleksiteten, men det er omvendt også udtryk for, at der er et momentum. Og i forhold til det, som ordføreren for forslagsstillerne drog frem omkring Golflandene og andre i regionens tilbøjelighed til at medinvestere, så findes den jo også, men det kræver, at det sker som en del af en holistisk plan, hvor der også er et perspektiv, altså et perspektiv om en varig løsning. Det tror jeg er grundforudsætningen for, at man får donorerne i regionen bragt i spil.

Kl. 13:16

Formanden (Søren Gade):

Hr. Martin Lidegaard ønsker ikke den anden korte bemærkning. Så går vi videre til fru Trine Pertou Mach fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 13:16

Trine Pertou Mach (EL):

Tak for det, og tak til udenrigsministeren for at stå klart fast på, at vi fra dansk side selvfølgelig skal fortsætte vores økonomiske og politiske støtte til det palæstinensiske selvstyre. Jeg vil også gerne kvittere for, at Udenrigsministeriet reagerede ret prompte i sidste uge med en melding om, at nu øger vi den humanitære bistand til Gaza. Det synes jeg er et utrolig vigtigt signal – ikke bare fra dansk side, men også et signal til ligesindede lande om, at det er vejen frem, fordi det er en internationaliseret konflikt.

Mit spørgsmål går i virkeligheden på den del af beslutningsforslaget, som jo ikke handler om den danske udviklingsbistand, men som handler om også at pålægge regeringen, at EU skal stoppe sin økonomiske bistand. Det kunne være interessant, om udenrigsmini-

steren ville sige lidt mere om, hvordan udenrigsministeren ser EU's rolle også i den kommende tid.

Kl. 13:17

Formanden (Søren Gade):
Udenrigsministeren.

Kl. 13:17

Udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg ser Danmarks rolle i forhold til EU som det modsatte af det, der er beskrevet i beslutningsforslaget, nemlig at rejse en øget europæisk opmærksomhed på at investere i det palæstinensiske selvstyre. Jeg har selv taget det initiativ sammen med min græske og portugisiske kolleger for et år tilbage og prøver at få rejst en debat om en mere langsigtet og strategisk støtte til det palæstinensiske selvstyre, bl.a. i lyset af den diversitet, der også er i Europas tilgang til det her. Det kan man jo se. Der er lande, der anerkender Palæstina. Der er nogle, der ikke vil. Altså, der er en forskellig tilgang, men EU er jo forenet i en tostatspolitik. Det er jo konsensus-EU-politik

Uanset hvordan man vender og drejer det, er der jo ligesom en grundforudsætning, der skal være til stede. Den gør det så ikke alene; der mange ting, der skal være til stede, men der er i hvert en forudsætning, der skal være til stede, og det er jo et på alle måder kompetent og legitimt palæstinensisk selvstyre. Så uanset vejen frem giver det mening at investere i det, og det er også, hvad der drøftes. Det er noget, vi kommer tilbage til her i løbet af foråret, altså en større pakke til det palæstinensiske selvstyre.

Kl. 13:18

Formanden (Søren Gade):
Fru Trine Pertou Mach.

Kl. 13:18

Trine Pertou Mach (EL):

Det synes jeg lyder rigtig lovende, og jeg håber også, at vi måske ikke i Folketingssalen, men i ordførerkredsen og andre steder kan diskutere lidt mere, også fordi Danmark jo står over for at skulle overtage EU-formandskabet. Derfor giver det selvfølgelig endnu mere grund til, at man også diskuterer, hvad den danske rolle kunne være i forhold til det.

Så mit sidste spørgsmål her vil i virkeligheden gå på vigtigheden af, at EU også stempler måske endnu stærkere ind, end EU har gjort hidtil, også i lyset af hvad der i øvrigt også er sket siden våbenhvilen, nemlig den nye amerikanske præsidents tiltrædelse og mulige signal om, hvad det kan betyde for den amerikanske mellemøstpolitik. Vil udenrigsministeren blot lige vil sige noget om det?

Kl. 13:19

Formanden (Søren Gade):
Udenrigsministeren.

Kl. 13:19

Udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er helt enig i, at Europa, hvis vi skal være relevante, skal stemple ind – for at bruge det udtryk. Det er jo i øvrigt også en mulighed for at påvirke tingene, og nogle af de forhold, som jeg ved også ligger ordføreren for forslagsstillerne på sinde, skal jo også adresseres i det: det undervisningsmateriale, der bruges i det palæstinensiske selvstyre, den tilgang, man har til palæstinensiske fanger, som jo for tiden ligesom honoreres efter alvoren af de gerninger, som de har begået og sådan noget. Der er nogle ting der, som jo er en konditionalitet, der skal bringes på plads i forhold til et EU-engagement.

En anden grund til et EU-engagement er selvfølgelig at kunne gribe det momentum, der er nu. Og igen, tiden er gået; jeg håber virkelig, at der kommer et andet sted, hvor vi kan diskutere det

her i dybden, herunder også, hvad en ny amerikansk præsident får af betydning for det her, for det kan også betyde, undskyld mit sprog, blive en dreng eller pige, og jeg forstår, at det jo så er de eneste to køn, der findes. Så det kan enten blive en dreng eller pige. Dommeren er ude på det. Jeg håber, vi får lejlighed til at diskutere det et andet sted.

Kl. 13:20

Formanden (Søren Gade):

Så giver jeg ordet til fru Sascha Faxe fra Alternativet. Værsgo.

Kl. 13:20

Sascha Faxe (ALT):

Tak, og tak for talen og for uddybningen. I talen talte ministeren om at modvirke ekstremisme og yderligere destabilisering af området og også om vigtigheden af, at vi sammen med resten af EU, som det bliver sagt her, arbejder sammen. Kan udenrigsministeren se, at noget af den støtte, som vi fremadrettet skal sørge for, også er at hjælpe det, der er tilbage af Palæstina, med at blive dannet som en palæstinensisk stat og med at få opbygget nogle demokratiske systemer og på den måde lave en resiliens mod den ekstremisme, der har ført til f.eks. angrebet den 7. oktober?

Kl. 13:20

Formanden (Søren Gade):

Udenrigsministeren.

Kl. 13:20

Udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen det er da helt oplagt en del af det, og det er jo en del af det, vi allerede har gjort, altså at bidrage til demokratisering, transparens, pressefrihed og de dimensioner, og når jeg lavede en reference til de unge palæstinensere, er det et program, vi bl.a. har støttet, med et ungdomspanel i Palæstina, som for mig måske i virkeligheden har givet noget nær de stærkeste oplevelser, fordi jeg nu ved to besøg, både i november 2023 og senest her i sidste uge, har haft lejlighed til at mødes med unge, vel at mærke de samme unge, og få deres perspektiv på udviklingen. Der må bare sige, at der sidder unge på Vestbredden, som på alle måder har et perspektiv, der minder om danske unges, altså i forhold til et godt liv, men som også har en tro på frihed, demokrati og ligestilling, som er påvirket af, at de er ekstremt frustrerede – *ekstremt frustrerede* – og i det bor kimen til radikaliserings jo. Så det er selvfølgelig noget, vi skal investere i. Vi investerer i det, og det skal vi også gøre fremadrettet.

Kl. 13:22

Formanden (Søren Gade):

Så er der ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til udenrigsministeren, og vi starter på ordførerrækken. Den første ordfører, jeg byder velkommen til, er hr. Flemming Møller Mortensen fra Socialdemokratiet.

Kl. 13:22

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det, formand. I forhold til beslutningsforslaget her skal jeg sige med det samme, at vi fra socialdemokratisk side ikke har nogen forståelse for beslutningsforslaget, og at vi ikke støtter beslutningsforslaget. Til gengæld vil jeg også gerne give udtryk for, som også udenrigsministeren har gjort, at der nu er en våbenhvile på plads mellem Israel og Palæstina, og vi håber virkelig fra socialdemokratisk side det allerbedste for alle tre faser i den indgåede våbenhvile; vi håber virkelig, det bliver konstruktivt.

Jeg vil også gerne slå fast fra starten af, at Hamas angreb den 7. oktober 2023 var udtryk for den forfærdeligste brutalitet imod israe-

lerne. I vores optik, i dansk optik, i europæisk optik er Hamas en terrororganisation. Jeg har samme opfattelse, som udenrigsministeren har givet udtryk for, nemlig at det palæstinensiske selvstyre burde have taget meget hurtigere og meget tydeligere afstand fra angrebet den 7. oktober. Men heri ligger der jo også, at det palæstinensiske selvstyre er den danske og den europæiske vinkel ind til Palæstina. Det er vores diplomatiske relation, og det er der, vi har mulighed for at adressere netop de ting.

Det socialdemokratiske mål og det danske mål er jo en tostatsløsning, netop fordi vi håber så meget på, at stabilitet og fred i regionen må kunne oprettes på et tidspunkt. Derfor er en våbenhvile et positivt skridt i den retning. Det, der ligger i en tostatsløsning, er jo, at Israel og Palæstina skal blive to selvstændige lande, som er forsonet i deres forskellighed med hinanden.

Set i forhold til hjælp, som det drejer sig om i det her beslutningsforslag, fra Danmark og fra EU's side, så er det jo skitseret, at der er ingen hverken direkte eller indirekte hjælp fra Danmark til det palæstinensiske selvstyre. Det hele går gennem civilsamfundsorganisationer eller multilaterale organisationer direkte til civilbefolkningen og borgerne i de palæstinensiske områder. De samarbejdspartnere, vi har, er utrolig velvalgte og meget dygtige, og de er også kontrolleret. De har de rette kompetencer og de kapaciteter, der skal til, og de har haft det igennem mange år, og behovet er, som vi ved, helt ufatteligt stort.

Det, der har været en kæmpe udfordring den sidste lange tid, ja, faktisk siden angrebet, har været, at der ikke har været adgang til Palæstina, til Gaza. Vi har i den grad presset på fra dansk side og fra europæisk side i forhold til at få den humanitære hjælp ind i et helt, helt andet omfang end det, som israelerne med deres hindringer har givet mulighed for. Så det, der er det socialdemokratiske mål i den her sammenhæng, er jo, at vi ikke skal efterlade palæstinenserne alene, slet ikke i en tid, hvor behovene er så enormt store, som de er. Gaza er smadret, og jeg har hørt fra Red Barnet, at op mod 1,1 million borgere er børn, hvis sikkerhed og forhold er fuldstændig uacceptable, når vi kigger ind i, hvad et barneliv skal møde på det tidspunkt i livet.

Det vil sige, at vores hjælp til palæstinenserne er utrolig kontrolleret, og det er jeg rigtig glad for, for det har jo været og kan fortsat være kimen til en diskussion om, om den humanitære og økonomiske hjælp, vi yder, foregår på rette vis. Det er den faste overbevisning, at det gør den, og jeg er glad for, at vi har fået sat nogle mekanismer op, så det også bliver kontrolleret. Hjælpen går jo til uddannelse, til sundhed, til demokrati, til ligestilling, til menneskerettigheder og så til opbygning af det totalt smadrede Gaza, men også andre steder i Palæstina, hvor vi ser vilkårene være ekstremt vanskelige.

Vi bliver nødt til at kigge ind i en genopbygning, for når vi ønsker den varige fred med retfærdighed og en fredelig fremtid for både Israel og Palæstina, bliver vi også nødt til have en forståelse af, at rammerne skal opbygges i forhold til det. Som også udenrigsministeren i sin virkelig gode gennemgang sagde, er det i alles interesse, at vi får hjulpet til en fremtid og mod de mål, som jeg har skitseret her. Det er i Israels, i Palæstinas og i de omkringliggende landes, men også i Europas og hele verdenssamfundets største interesse.

Det er jo sådan, at Gaza mangler alt – mad, rent vand, husly, alle sundhedstjenester i forhold til syge og sårede, og jeg kunne blive ved. Det er gennemødelagt. På længere sigt skal vi naturligvis også være der for at kunne være behjælpelig både i forhold til reformer og kapacitetsopbygning i Palæstina. Hermed er fra socialdemokratisk side udtrykt, at der er ingen forståelse for beslutningsforslaget; det var der heller ikke for et år siden. Vi støtter ikke beslutningsforslaget. Tak, formand.

Kl. 13:27

Formanden (Søren Gade):

Der er ingen korte bemærkninger. Vi siger tak til hr. Flemming Møller Mortensen fra Socialdemokratiet. Jeg byder nu velkommen til hr. Michael Aastrup Jensen fra Venstre.

Kl. 13:27

(Ordfører)

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg er, meget lidt overraskende, fuldstændig på linje med både det, udenrigsministeren sagde, og det, min socialdemokratiske kollega sagde. Lad os standse op et øjeblik og glæde os over, hvad der faktisk foregår nede i Mellemøsten. Jeg tror, at rigtig mange af dem, der er til stede i salen her, var meget nervøse for den negative spiral, der var igangsat, og som potentielt kunne resultere i en fuld invasion af Libanon, potentielt en reel landkrig mellem Iran og deres allierede mod Israel. Det er nu afløst af lidt forsigtig begyndende optimisme, hvor vi har en våbenhvile mellem Hizbollah og Israel på den ene side og nu senest en våbenhvile mellem Hamas og Israel på den anden side.

Det er jo ikke, fordi jeg er naiv og begynder at tro, at i morgen er der så varig fred og en tostatsløsning, og at vi alle sammen kan sidde omkring et lejrål og synge »Kumbaya«, på ingen måde. Men jeg er alligevel forsigtig optimist, i forhold til at det nu begynder at gå et skridt i den rigtige retning, et babyskridt, men et skridt i den rigtige retning. Og der er der i hvert fald én ting, der er afgørende for Venstre, og det er, at de ekstremistiske kræfter, som især Hamas, men også Hizbollah, er talsmænd og sådan fortalere for, ikke får mere magt, men at vi derimod gør alt, hvad vi kan, for at holde dem så langt nede som muligt.

Et af redskaberne til det er, at vi støtter regeringen i det palæstinensiske selvstyre i Ramallah så meget som overhovedet muligt. For man kunne jo godt standse op og sige: Hvad nu, hvis de ikke havde en regering i det palæstinensiske selvstyre i Ramallah? Jamen så er jeg ret sikker på, at så ville Hamas eller andre lignende kræfter have taget kontrollen også med Vestbredden. Og det er jo ikke, fordi jeg så dermed har sagt, at alt, hvad regeringen i det palæstinensiske selvstyre har gjort, er positivt, på ingen måde. Der er en lang række forskellige ting, som man sagtens kan diskutere, ligesom vi også gør, med regeringen i det palæstinensiske selvstyre, men at begynde at sige, at vejen til mere fred og mere stabilitet skulle være, at vi skulle undergrave regeringen i det palæstinensiske selvstyres økonomiske støtte, er vi ikke enige i fra Venstres side.

Jeg har den klare holdning, at selvfølgelig skal så mange som overhovedet muligt bakke op omkring regeringen i det palæstinensiske selvstyre, og derfor er jeg helt enig i det, som der også blev nævnt tidligere af hr. Alex Ahrendtsen fra Dansk Folkeparti, nemlig at det selvfølgelig også er trist, sagt diplomatisk, at der ikke også er flere af de rige golfstater og lignende, som bakker mere op økonomisk. Derfor håber jeg også, at alt det, der nu sket i Mellemøsten med det forfærdelige terrorangreb den 7. oktober og nu den forhåbentlig spirende optimisme om en form for varig løsning, som kan skabe fred og stabilitet for alle de civile i området, måske gør, at der er flere og flere, der spiller ind på den her dagsorden, også på den økonomiske dagsorden.

Men alt i alt vil jeg sige, at Venstre ikke kan støtte beslutningsforslaget. Vi mener derimod, at det er vigtigt med fortsat stor og stærk opbakning til regeringen i det palæstinensiske selvstyre.

Kl. 13:31

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig en enkelt kort bemærkning. Hr. Alex Ahrendtsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak. Hvad skal der til, for at Venstre vil standse tilførslen af midler til selvstyreområderne?

Kl. 13:31

Vejen til fred mellem Israel og dets naboer er en tostatsløsning. Skal en tostatsløsning have en chance, er det nødvendigt med økonomisk hjælp til den palæstinensiske stat – det, der i dag kaldes det palæstinensiske selvstyre. Når det er sagt, skal det også understreges, at det på ingen måder er i orden, at en repræsentant for det palæstinensiske selvstyre i Danmark ikke klart tager afstand fra de bestialske terrorhandlinger, der fandt sted den 7. oktober 2023. Det skal også bemærkes, at vi i Danmarksdemokraterne har ønsket at sætte støtten til UNRWA på pause.

Kl. 13:31

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 13:31

Som det nok fremgår, kan Danmarksdemokraterne ikke støtte forslaget. Det er ikke ensbetydende med, at vi ubetinget støtter de palæstinensiske selvstyremyndigheder, og vi forbeholder os også alle muligheder for at stemme imod økonomisk støtte til de palæstinensiske selvstyreområder, hvis der opstår situationer, som vi ikke kan støtte. Tak for ordet.

Kl. 13:35

Michael Aastrup Jensen (V):

Det er jo ikke, fordi jeg på nogen måde kan lave sådan en klar liste over det, men man kan sige overordnet set, at hvis regeringen i det palæstinensiske selvstyre arbejdede direkte kontraproduktivt med hensyn til det, som jeg nævner, nemlig i forhold til at sikre mere stabilitet og mere fred, så ville jeg selvfølgelig ikke være tilhænger af fortsat støtte.

Kl. 13:31

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig en enkelt kort bemærkning. Hr. Alex Ahrendtsen fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:35

Formanden (Søren Gade):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 13:31

Alex Ahrendtsen (DF):

Hvad vil Venstre gøre, for at de rige arabiske golfstater overtager ansvaret for at tildele midler, så vi kan bruge pengene på danskerne i stedet?

Kl. 13:31

Alex Ahrendtsen (DF):

Skal jeg forstå det sådan, at Danmarksdemokraterne er tilfredse med den måde, som midlerne er blevet forvaltet på i selvstyreområdet, altså de midler, som danske skatteydere har stillet til rådighed, og som er blevet sendt til selvstyreområderne? Er Danmarksdemokraterne tilfredse med den måde, man har forvaltet midlerne på?

Kl. 13:35

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 13:32

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 13:35

Michael Aastrup Jensen (V):

Nu vil jeg som snart 20-årigt medlem af Folketinget for Venstre jo gerne tillægge os meget stor betydning, men at det ligefrem skulle være Venstre, der skulle sikre, at de rige golfstater betaler mere, er måske er nok alligevel at tillægge os lidt for stor indflydelse. Men jeg forstår spørgsmålet, og svaret er, at jeg håber, at vi alle sammen – EU, USA og andre – kan være med til at presse de rige golfstater.

Kl. 13:32

Charlotte Munch (DD):

Jeg tror simpelt hen godt, vi kunne komme med forslag til en anden måde til at forvalte ret mange af de midler, vi sender ned i det område. Men når det så er sagt, har vi også hele tiden sagt, at løsningen for Israel og Palæstina er, at man laver en tostatsløsning. Og vi ser, at den eneste mulighed for en forhandling om en tostatsløsning er med det palæstinensiske selvstyre.

Kl. 13:36

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Michael Aastrup Jensen fra Venstre, og jeg byder nu velkommen til fru Charlotte Munch fra Danmarksdemokraterne.

Kl. 13:32

Formanden (Søren Gade):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 13:36

(Ordfører)

Charlotte Munch (DD):

Tak. Beslutningsforslaget går ud på, at Danmark skal indstille enhver form for økonomisk støtte til de palæstinensiske selvstyreområder. Desuden skal regeringen arbejde for, at EU indstiller den økonomiske støtte til de palæstinensiske selvstyreområder. Beslutningsforslaget er begrundet i en udtalelse fra en selvstyrepræsentant i Danmark, der 2 dage efter terrorangrebet den 7. oktober 2023 sagde, at angrebet var en »naturlig reaktion« på konflikten. Det er på baggrund af den udtalelse, at forslagsstillerne ønsker at stoppe al støtte. Der er imidlertid sket meget siden oktober 2023. Israel har nedkæmpet Hamas og Hizbollah, og regimet i Syrien er faldet. Der er netop aftalt en våbenhvile mellem Israel og Hamas, der betyder frigivelse af gidslerne. Under den nye amerikanske præsident trækker det også op til en fredsaftale mellem Israel, Saudi-Arabien og Palæstina – det, som Trump har kaldt for århundredets aftale.

Alex Ahrendtsen (DF):

Som jeg forstår ordføreren, er man i Danmarksdemokraterne ikke helt tilfreds. Hvorfor støtter man så ikke beslutningsforslaget?

Kl. 13:36

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 13:36

Charlotte Munch (DD):

Ganske enkelt fordi vi synes, det er for vidtgående, og, som jeg sagde lige før, fordi vi mener, at en tostatsløsning er den eneste løsning i området. Og derfor bliver vi nødt til at have nogen at forhandle med, og det bliver under ingen omstændigheder terrororganisationen Hamas.

Kl. 13:36

Kl. 13:39

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Charlotte Munch fra Danmarksdemokraterne. Jeg byder nu velkommen til fru Lisbeth Bech-Nielsen fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:36

(Ordfører)

Lisbeth Bech-Nielsen (SF):

Jeg er her i stedet for SF's udenrigsordfører, der er ude at rejse. I søndags blev der tændt et lille, men vigtigt lys i Mellemøsten. Våbenhvilen, der i søndags trådte i kraft, er trods alle dens indbyggede fejl og mangler det, vi har at klynge vores håb om fred til. Allerede nu er der på begge sider parter, der ønsker at se våbenhvilen fejle, fordi deres mål ikke er fred, men konfrontation – endnu mere død og ødelæggelse. Den eneste vej til varig fred er en klar insisteren på, at både israelere og palæstinensere har ret til fred og sikkerhed. Det er noget, vi fra dansk såvel som europæisk side har forpligtet os på.

Når det gælder støtten til de selvstyrende palæstinensiske områder, er det klart, at man i Ramallah ikke altid har fulgt den mest frugtbare vej. Men lad mig minde om, at selvstyret også er fjender med Hamas, og at mange palæstinensere på Vestbredden også har lidt voldsomt på grund af Hamas' utilgivelige handlinger.

Kl. 13:37

Formanden (Søren Gade):

Jeg tror, vi skal bede om lidt ro på første række. Tak for det.

Kl. 13:37

(Ordfører)

Lisbeth Bech-Nielsen (SF):

Som udenrigsministerens så klogt sagde i hans tale, er der større brug for støtten nu end nogen sinde før. Ikke alene ligger Gazastriben i ruiner, men de menneskelige lidelser har været enorme. Og specielt børn og unge har betalt den største pris. Der er brug for traumehjælp, både fysisk og psykisk. Mange børn har mistet hele deres familie. Der er også, selvfølgelig, israelske ofre og efterladte, som der skal tages hånd om, og som har lidt i lige så høj grad, men den israelske stat har de økonomiske midler til at gøre det; det har det palæstinensiske selvstyre ikke, bl.a. på grund af den israelske besættelse.

Jeg tror ikke, der kan komme en dårligere timing for at stoppe støtten end nu. Hvis en våbenhvile mod alle odds skal kunne ende ud i forhandlinger om en varig fred, vil det være kontraproduktivt at stoppe støtten til dem, en sådan fred skal laves med. For det er med selvstyret og ikke Hamas at en varig fred skal etableres. SF kan ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:39

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig en kort bemærkning. Hr. Alex Ahrendtsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:39

Alex Ahrendtsen (DF):

Hvad vil SF gøre for, at de rige arabiske oliestater kommer til bidrage med langt mere, så vi fra Danmarks side kan undgå at skulle bruge danske skatteyderes penge til selvstyreområderne?

Kl. 13:39

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Lisbeth Bech-Nielsen (SF):

Jeg er helt enig med ordføreren i, at der er mange rige stater i området, som på ingen måde løfter det ansvar, man kunne forvente af dem, i regionen. Men man kan jo også løfte det synspunkt, at vi i Danmark og i EU egentlig har betalt for det, som Israel i mange år burde have betalt for, nemlig opretholdelsen af et samfund, som man er en reel besættelsesmagt i.

Det følger af FN-resolutioner, Sikkerhedsrådet og internationale lov, at er man en besættelsesmagt, skal man også sikre, at den befolkning, man har besat, kan leve deres liv. Det har man ikke gjort, og på den måde har EU og dermed også Danmark egentlig betalt for netop det, nemlig for lægehjælp, for skoler, for at man kunne opretholde et liv i et område, der er besat, og hvor man ikke kan tjene sine egne penge. Vi handler jo også med Israel, og man kan sige, at så er der nogle forpligtelser, der følger med begge veje, synes jeg, når man har sådan et samarbejde og forhold.

Kl. 13:40

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

Kl. 13:40

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg forstår ikke helt begrundelsen. Vi har jo ikke lod i den konflikt; hvorfor skal vi så betale for det?

Kl. 13:40

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 13:40

Lisbeth Bech-Nielsen (SF):

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at spørgeren ikke kan forstå, hvad det er, jeg siger. Ifølge international lov og ret, som bliver udfordret i de her dage – men det skal vi jo stå vagt om – altså ifølge FN's resolutioner, Sikkerhedsrådets resolutioner, skal man opretholde livsgrundlaget for den befolkning, man besætter.

Ifølge Sikkerhedsrådets resolutioner er Israel en besættelsesmagt. Dermed vil jeg sige, at hvis man vil stå vagt om international lov og ret, har vi jo i EU besluttet os for, at vi vil støtte, at man kan leve sit liv i selvstyreområderne, fordi Israel ikke påtager sig den forpligtelse. Og fordi vi jo har det forhold, vi ellers har til Israel, så synes jeg, at det er naturligt.

Kl. 13:41

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til fru Lisbeth Bech-Nielsen fra Socialistisk Folkeparti. Jeg byder nu velkommen til hr. Lars-Christian Brask fra Liberal Alliance.

Kl. 13:41

(Ordfører)

Lars-Christian Brask (LA):

Tak for ordet, formand. I den givne situation mener vi i Liberal Alliance, at det vil være forkert ikke at støtte humanitære indsatser og hjælpe den udsatte civilbefolkning i Gaza. Derfor kan Liberal Alliance ikke støtte B 28.

Kl. 13:41

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger – jo, der kom en enkelt kort bemærkning fra hr. Alex Ahrendtsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Alex Ahrendtsen (DF):

Det var jo en meget hurtig tale. Tak. Liberal Alliance er jo et liberalt parti. Hvorfor skal staten støtte selvstyreområderne?

Kl. 13:42

optimisme om, at udviklingen går i den rigtige retning nu. Det kan vi selvfølgelig kun håbe at den bliver ved med. Derfor ville det også være helt forkert på nuværende tidspunkt at indstille samarbejdet med og indstille støtten til det palæstinensiske selvstyre. Det er afgørende vigtigt, at vi bevarer samarbejdet med det palæstinensiske selvstyre. Det skal i hvert fald ikke afbrydes, som det foreslås.

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 13:42

Det er vigtigt af flere grunde. Det er svært at diskutere fred i et område, hvis ikke man har en samarbejdspartner at gøre det med. Der er det palæstinensiske selvstyre afgørende vigtigt. Det er vigtigt, når vi skal frem til det mål, vi gerne vil nå. Den endelige løsning er jo, at vi skal have en tostatsløsning i området. Det er også vigtigt, at vi har et samarbejde med dem, når det gælder det udviklingssamarbejde, der er i området. Det er vigtigt, at vi får skabt nogle bedre vilkår for civilbefolkningen i området, og det er det specielt nu, hvor der er indgået en våbenhvile, og hvor vi må sige at den humanitære situation i området ganske enkelt er forfærdeligt; den er katastrofal. Derfor er det også glædeligt, at der lynhurtigt er fundet 75 mio.

Lars-Christian Brask (LA):

Fordi vi i Danmark har en tradition for at støtte udsatte områder, hvor vi kan gøre en forskel.

Kl. 13:42

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren for sin anden korte bemærkning.

Kl. 13:42

kr., som man kan sende ned i området til at afbøde nogle af de katastrofer, som er sket dernede. Så det er vigtigt, at vi igennem den støtte, vi giver, også støtter civilbefolkningen i området.

Alex Ahrendtsen (DF):

Det kunne SF jo også have svaret. Jeg vil til gengæld så igen stille det spørgsmål, som jeg har stillet andre ordførere: Hvad vil Liberal Alliance gøre, for at de rige, arabiske oliestater bidrager, så vi i Danmark kan friholde skatteyderne og eventuelt bruge nogle af de mange midler, vi har kanaliseret til selvstyreområderne, til f.eks. skattelettelser?

Kl. 13:42

Så kort sagt skal vi fra dansk side engagere os i at skabe fred og stabilitet. Det er den eneste måde, vi kan komme tættere på en tostatsløsning på. Så Moderaterne kan altså ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:46

Formanden (Søren Gade):

Hr. Lars-Christian Brask.

Kl. 13:42

Formanden (Søren Gade):

Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Henrik Frandsen fra Moderaterne. Jeg byder nu velkommen til fru Birgitte Bergman fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:42

Kl. 13:46

Lars-Christian Brask (LA):

Jeg ville ønske, at Liberal Alliance havde så meget magt og indflydelse, at vi kunne gøre en forskel på det punkt. Men det eneste, jeg og Liberal Alliance kan gøre, er herfra selvfølgelig at opfordre udenrigsministeren til at have det på sin dagsorden, når han mødes i de fora, hvor det er relevant at yde sin indflydelse.

Kl. 13:43

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Lars-Christian Brask fra Liberal Alliance. Jeg byder nu velkommen til hr. Henrik Frandsen fra Moderaterne.

Kl. 13:43

(Ordfører)

Henrik Frandsen (M):

Tak for ordet, formand, og tak til forslagsstillerne for at fremsætte beslutningsforslaget, som jo tager udgangspunkt i et terrorangreb den 7. oktober 2023. Det var et terrorangreb, som vi jo på det kraftigste må tage afstand fra og fordømme, så meget som det overhovedet er muligt. Det var ganske enkelt et forfærdeligt terrorangreb. Hamas, som stod bag terrorangrebet, er jo en terrororganisation. Den er både på EU's og FN's terrorliste.

Men heldigvis kigger vi ind i den nylige udvikling nede i området, hvor der jo er indgået en våbenhvile. Det er en våbenhvile, som bl.a. indbefatter, at der bliver frigivet gidsler nu. Jeg tror, at der blev frigivet tre i går, og der er også en plan for, hvordan de skal frigives fremover. Samtidig med det bliver der løsladt fanger fra israelske fængsler.

Vi må sige, at det indtil nu ser ud, som om våbenhvilen bliver overholdt. Det er rigtig, rigtig positiv, og det giver håb for fremtiden, vil jeg sige. Der er faktisk i min verden – det er der også nogen der har sagt tidligere – grund til en, hvad skal man sige, berettiget

(Ordfører)

Birgitte Bergman (KF):

Jeg er her i dag på vegne af fru Helle Bonnesen, som desværre ikke har mulighed for at være til stede. Den 7. oktober 2023 blev Israel angrebet på grusomste vis af Hamas. Det blev starten på en ny forfærdelig konflikt i Mellemøsten. Israelske gidsler har siddet indespærret, mens familier og pårørende har siddet tilbage med smerten. På den anden side har vi på traumatisk vis oplevet civile tab i Palæstina. Omkostningerne har været forfærdelige.

Denne debat er ikke ny, altså debatten om brug af udviklingsbistand til Palæstina. Faktisk har vi diskuteret det en hel del gange, siden Hamas angreb Israel. Ved tidligere lejligheder har Det Konservative Folkeparti lagt vægt på, at der ikke måtte stoppes for den humanitære nødhjælp. For en stærk humanitær indsats med bl.a. mad og medicin er netop noget af det vigtigste, vi kan bidrage med. Det er den støtte, vi mener giver allermest mening. Det synspunkt har ikke ændret sig. Derfor har vi også svært ved se os selv i forslaget her, som handler om at indstille enhver form for økonomisk støtte, herunder også den humanitære hjælp. Endvidere kræver forslaget, at EU indstiller den økonomiske støtte til de palæstinensiske selvstyreområder midt i en tid med våbenhvile, hvor vi har en lille lysning, en lille åbning, og hvor humanitær hjælp er en del af den samlede forhandlingspakke blandt parterne.

Fra Konservatives side har vi som de fleste andre her i salen ønsket en tostatsløsning igennem årtier. Det har unægtelig lange udsigter lige nu, men vi har støttet arbejdet hen imod en våbenhvile som et lille tiltrængt skridt midt i en voldsom konflikt. Den våbenhvile sker lige nu for øjnene af os. At indstille den humanitære hjælp vil være helt forkert af hensyn til signalerne, men først og fremmest af menneskelige årsager.

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

Kl. 13:48

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger. Vi siger tak til fru Birgitte Bergmann fra Det Konservative Folkeparti. Jeg byder nu velkommen fru Trine Pertou Mach fra Enhedslisten.

Kl. 13:49

(Ordfører)

Trine Pertou Mach (EL):

I forgårs trådte våbenhvileaftalen mellem Israel og Hamas i kraft, og for første gang i mere end 15 måneder blev der måske tændt et lillebitte glimt af håb for, at man kunne få startet den politiske proces, som er fuldstændig afgørende for at finde det, der er nødvendigt, nemlig en retfærdig og varig løsning på konflikten. Den våbenhvileaftale er åbenlyst skrøbelig, og håbet kan slukkes af nye krigsforbrydelser, nye terrorhandlinger og nye overgreb, også mens vi står her og debatterer.

Derfor må jeg bare sige, at sjældent har timingen for et beslutningsforslag været mærkeligere eller dårligere. Dansk Folkeparti foreslår simpelt hen, at vi skal stoppe al dansk økonomisk støtte til de palæstinensiske selvstyreområder, og at man også fra dansk side skal arbejde for, at EU gør det samme. Det er selvfølgelig det stik modsatte, der er brug for, som også andre ordførere har været inde på. Hvis vi skal gøre os håb om en varig og retfærdig fred, en opgivelse af israelske bosættelser og ulovlig besættelse og på længere sigt også den tostatsløsning, som er Danmarks officielle mål og politik og ønske, så skal vi da netop støtte det palæstinensiske selvstyre og alle de dele af det palæstinensiske samfund, som skal være de byggesten, der gør, at der kan etableres en regulær, palæstinensisk, selvstændig stat, som hviler på demokratiske retstatsprincipper.

Lige nu har Vestbredden, Østjerusalem og selvfølgelig Gaza i ekstrem grad brug for, at det internationale samfund stempler meget stærkere ind med sin politiske og økonomiske støtte og opbakning, og når Dansk Folkeparti ønsker at stoppe al støtte til Palæstina, går det jo i virkeligheden i den stik modsatte retning af det, der er brug for. Når man ovenikøbet vil stoppe den humanitære bistand, på et tidspunkt hvor 15 måneders israelske angreb har skabt en humanitær katastrofe i Gaza med titusinder af tabte liv, et Gaza, der er lagt i ruiner, kulturarv, der er ødelagt, og infrastruktur, der er smadret, så må man bare sige, at det er det stik modsatte af det, som man skal levere, nemlig rettidig omhu. Så der er ikke brug for at stoppe støtten til Palæstina; der er brug for, at Danmark aktivt øger støtten, som vi også har gjort her de seneste dage. Og der er brug for, at vi som kommende EU-formandsland og i øvrigt med vores plads i sikkerhedsrådet bruger de pladser på en måde, hvor vi rent faktisk arbejder aktivt for det politiske spor, der i sidste ende skal lede til en retfærdig og varig løsning, hvad udenrigsministeren også var inde på i sin tale. Konflikten mellem Israel og Palæstina er en internationaliseret konflikt, og derfor er der selvfølgelig brug for, at det internationale samfund og også Danmark agerer aktivt ind i det.

Jeg vil egentlig gerne slutte af med at læse to ting op fra det, som i øjeblikket er den strategiske ramme for Danmarks bistand til Palæstina i årene 2021-2025, for der er det formuleret meget godt, hvad det egentlig er, det her går ud på:

»At støtte en fredelig løsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt gennem realiseringen af en to-statsløsning samtidig med at stræbe efter at fremme stabilitet i regionen og forbedre levevilkårene for de palæstinensere, som er fanget i konflikten.«

Længere nede i det strategiske dokument står følgende:

»Kort sagt er Danmark ikke engageret i Palæstina for at opnå kortsigtet succes, men med et vedholdende langsigtet fokus på den store og vigtige opgave med palæstinensisk statsopbygning, udvikling, fred og stabilitet.«

Det er nogle formuleringer, vi helt kan stå bag i Enhedslisten, og også derfor kan vi ikke støtte Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Kl. 13:52

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Trine Pertou Mach fra Enhedslisten. Og jeg byder nu velkommen til hr. Martin Lidegaard fra Radikale Venstre.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Martin Lidegaard (RV):

Som det gælder stort set alle andre partier, kan vi heller ikke støtte det her beslutningsforslag, som vi finder er helt ved siden skiven i forhold til situationen i Mellemøsten lige nu. Der er et påtrængende humanitært behov for at yde økonomisk støtte til både Vestbredden og Gaza og det palæstinensiske selvstyre, og derudover er der en politisk mulighed for at bruge en sådan økonomisk støtte til at bevæge sig i retning af en tostatsløsning.

Jeg tror, det var John Kerry, der i sin tid, da han lancerede sin fredsplan, i dyb frustration over, at den ikke blev vedtaget, formulerede det helt kort sådan her: Palæstinenserne kan ikke, og israelerne vil ikke tilslutte sig fredsplanen.

Hvad angår det første, er det faktisk noget, vi kan bidrage aktivt til fra dansk side sammen med vores gode partnere i Europa og andre steder, men selvfølgelig med den forventning, at også de regionale stormagter og også Israel selv vil bidrage til at gøre Palæstina i stand til at løfte en tostatsløsning.

Så må man også sige, at der ligger et stort arbejde forude, også for den danske regering og for EU, i forhold til at få skabt en situation i israelsk politik, der gør det muligt at overbevise et flertal i Israel om, at en tostatsløsning er den eneste garanti for Israels sikkerhed, fred og stabilitet fremadrettet.

Alt det kan dansk bistand og dansk økonomisk hjælp til det palæstinensiske selvstyre ikke løse, men man kan sige, at uden at engagere sig, også økonomisk, i en tostatsløsning bliver den aldrig til noget. Så her står vi helt bag regeringen og de mange andre gode inputs, der har været fra andre partiers side.

Kl. 13:54

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Martin Lidegaard fra Radikale Venstre. Jeg byder nu velkommen til fru Sascha Faxe fra Alternativet.

Kl. 13:55

(Ordfører)

Sascha Faxe (ALT):

Tak, formand. Egentlig synes jeg, at de fleste har sagt det, der skal siges, og udenrigsministeren startede det egentlig meget godt ved at tale om, hvorfor der er et behov for at blive ved med at støtte det palæstinensiske selvstyre. På en eller anden måde er det lige før, jeg synes, det er et lidt bizart forslag, må jeg næsten sige, fra Dansk Folkepartis side. For når jeg hører Dansk Folkeparti generelt snakke, taler de om, hvordan vi modvirker ekstremisme, og hvordan vi modvirker terrorisme og alle sådan nogle ting, hvilket jo er en ganske vigtig dagsorden, men en af de ting, vi også ved, og som flere har sagt for mig, er, at man skal have nogle rammer for at kunne modvirke ekstremisme.

Hvis man føler sig trådt på, hvis man føler sig undertrykt, så skaber pres modpres, og det er jo noget af det, som vi kan se har givet nogle af de problemer, vi står med. Så hvis man reelt gerne vil have skovlen under Hizbollah og Hamas, vil det jo skulle være ved at styrke de liberale frihedsværdier. Det skulle være ved at styrke demokratiet. Det skulle være ved at styrke en tostatsløsning. Så giver

det ingen mening at ville fjerne den støtte, som netop skal give det fundament, så vi kan nå hen et sted, hvor vi måske kan få lavet et fundament for en varig fred i Mellemøsten.

Kl. 14:01

Det blev nævnt, at der er 1,1 million børn, der er sårbare i den her situation. En af de ting, vi har lært af anden verdenskrig, er, at børnene er dem, der betaler den højeste pris. Deres skolegang bliver sat på standby, det er dem, traumerne bliver indfældet i nærmest helt kropsligt, og de bliver givet videre i generationer. Jeg møder stadig unge mennesker i dag, der er vokset op i familier, der oplever posttraumatiske effekter fra anden verdenskrig. Det er ret vildt at se så lang tid efter. Det er de her 1,1 million børn, vi taler om. De har været uden det sundhedssystem, de har haft brug for. De har ikke fået den næring, de har brug for. Og de har slet ikke fået den skolegang og omsorg, de har brug for. Det er jo en af de helt store opgaver, vi står over for, for hvis vi ikke griber de børn, får vi skabt en kæmpe gruppe, der laver modpres ind i fremtiden.

Så hvis man vitterlig gerne vil terror til livs, skulle man næsten sige: Vi giver den fuld smadder på støtten til det palæstinensiske selvstyre. Så ikke overraskende kan Alternativet heller ikke bakke op om forslaget.

Kl. 13:57

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Sascha Faxø fra Alternativet. Jeg giver nu ordet til ordføreren for forslagsstillerne, fru Mette Thiesen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 13:58

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mette Thiesen (DF):

Der er lige løbende indskiftning her. Hr. Alex Ahrendtsen havde et andet møde, så derfor har jeg taget over.

Jeg vil starte med sige tak for en god debat, som jeg har fulgt lidt nede fra min egen plads. Jeg er simpelt hen nødt til at sige nogle ting. Man kan sige, at det her jo ikke er et nyt forslag fra Dansk Folkeparti. Vi har sådan set stillet det ad flere omgange, også lang tid før min tid.

Den 7. oktober blev der begået et voldsomt terrorangreb. Hamas er en terrororganisation; det er en terrorbevægelse. Tre af de gidsler, som blev taget, er blevet frigivet nu, men resten sidder der stadig væk, og den ene af dem – og jeg kan næsten ikke få mig selv til at sige det – er en lillebitte baby, som vi ikke engang ved om er live.

Da de her kvindelige gidsler blev frigivet – den ene af dem kunne dårligt gå, og jeg har slet ikke lyst til at tænke over, hvorfor hun dårligt kunne gå efter have været i Hamas' varetægt – så man altså palæstinensere bakke op om Hamaskrigere, som sad på ladet af biler. Jeg har simpelt hen ikke ord for det.

Grunden til, at vi foreslår det her og i øvrigt har foreslået det før, er dette: Hvorfor skal danske skatteborgere betale for noget, som højst sandsynligt alligevel ender i lommerne på terrororganisationer, som kidnapper kvinder og babyer, og, som vi så den 7. oktober, kører rundt i biler med kvindelig på ladet og hujer og glæder sig?

Det havde jeg simpelt lige brug for at sige fra denne landets allerfineste talerstol, altså at når vi taler om krig, grusomheder og alt mulig andet, er vi altså lige nødt til at tænke på, hvordan det egentlig lige var, at det hele startede. Det startede med et terrorangreb, og der er altså kun tre ud af de her gidsler, som er blevet frigivet, og vi aner ikke, om der er nogle af dem, der er tilbage, hvoraf den ene er en lille baby, der stadig er i live.

Men som sagt tak for debatten. Jeg har lige taget over fra Hr. Alex Ahrendtsen, og jeg skulle også hilse fra Alex og sige, at han glæder sig til at følge det videre i udvalgsbehandlingen.

Tak for ordet.

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig to indtegnet for korte bemærkninger. Først er det hr. Flemming Møller Mortensen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 14:01

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Der er ingen her i Folketingssalen i dag, der ikke har taget den stærkeste afstand fra terrorangrebet den 7. oktober 2023. Jeg har lyst til at spørge ordføreren for Dansk Folkeparti: Hvad er Dansk Folkepartis ønske og håb i forhold til Palæstinas fremtid?

Kl. 14:01

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 14:01

Mette Thiesen (DF):

Vi ønsker i hvert fald ikke, at danske skatteborgere skal betale til noget, som højst sandsynligt går i lommerne på en terrororganisation, og så mener vi simpelt hen ikke, at det er vores konflikt overhovedet. Vi har sådan set også sagt det mange gange, og jeg har selv været i den jødiske synagoge og holde tale: Vi støtter Israel; det er det eneste demokratiske land i Mellemøsten. Så lad det være ordene herfra.

Kl. 14:01

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

Kl. 14:01

Flemming Møller Mortensen (S):

Der er rigtig mange børn, der også er kommet i klemme, altså sådan helt forfærdeligt i klemme, i den her krig og konflikt. Ordføreren nævner et barn fra den 7. oktober, og jeg nævnte i min ordførertale 1,1 million palæstinensiske børn i Gaza, som lever under vilkår, børn ikke skal leve under, og jeg er enig med andre ordførere, der har sagt, at der ikke er nogen tvivl om, at det kommer til at sætte sig i sjælen på de her børn. Derfor vil jeg gentage mit spørgsmål. Det kan jo ikke være rigtigt, at vi har et dansk parti, som fremsætter et beslutningsforslag som det her og så ikke kan svare på, om Dansk Folkeparti har et håb eller et ønske for Palæstinas fremtid. Hvor skal palæstinenserne være, hvis ikke verdenssamfundet hjælper dem til at være, hvor de er nu?

Kl. 14:02

Formanden (Søren Gade):

Fru Mette Thiesen.

Kl. 14:02

Mette Thiesen (DF):

Jeg vil lade den videre debat overgå til hr. Alex Ahrendtsen, men vi kan starte med at sige, at det er ret mærkeligt, at der ikke er nogen af de meget, meget rige arabiske lande, som har ønsket at støtte det her. Jeg kan simpelt hen ikke se, hvorfor vi i Danmark skulle gå ind at bakke op om det. Så vil jeg så sige, at det er fuldstændig rigtigt, som ordføreren i øvrigt også siger, at krig altid er frygteligt, og at det altid er børn, der lider allerværst. Der er mange steder i verden i øvrigt, hvor børn lider og har det rigtig, rigtig dårligt, men vi står altså ved, at vi simpelt hen ikke mener, der skal gives økonomiske støtte til de her palæstinensiske selvstyreområder.

Jeg vil rigtig meget glæde mig til at følge de næste dage. Forhåbentlig frigiver Hamas de resterende af de her gidsler. Lad det være ordene herfra

Kl. 14:03

Kl. 14:06

Formanden (Søren Gade):

Fru Trine Pertou Mach fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 14:03

Kl. 14:06

Trine Pertou Mach (EL):

Tak for det. Nu behøver jeg ikke sige det, som hr. Flemming Møller Mortensen har sagt – hvad vi faktisk alle sammen har sagt i den her Folketingssal indtil flere gange siden den 7. oktober – men jeg føler alligevel grund til at minde ordføreren om, at der ikke var noget, der startede den 7. oktober. Det, der er konflikten, er en årtier lang konflikt, som skyldes den israelske besættelse af de palæstinensiske områder, og at palæstenserne aldrig har fået den retfærdighed, de skal have, med egen selvbestemmelse og egen suveræne stat side om side med Israel. Jeg vil også gerne minde ordføreren om, at Israels fred og sikkerhed er tæt sammenvævet med og gensidigt afhængigt af palæstenserne samme, nemlig fred og sikkerhed. Derfor er der kun ét spor, og det er det politiske, virkelig svære spor, der peger hen imod en retfærdig fred. Det giver de to folk mulighed for at leve i fred og sikkerhed side om side. Jeg vil egentlig gerne spørge ordføreren: Hvad vil Dansk Folkeparti gøre for at få de rige arabiske golfstater til at bidrage til Palæstina?

Kl. 14:04

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 14:04

Mette Thiesen (DF):

Vi ville starte med at fremsætte et beslutningsforslag om, at man skal stoppe økonomisk støtte til de her palæstinensiske selvstyreområder. Og så kan vi undre os over, hvorfor man ikke bidrager til det her. Det er der jo nok en grund til. Hvad der skal være i fremtiden i forhold til det her område, vil vi sådan set lade være op til, hvad skal man sige, israelerne osv., i forhold til hvad de vil gøre i de her områder. Det er ikke vores konflikt. Det er ikke Danmarks konflikt. Det eneste, vi kan gøre, er, at vi kan sidde og se de her frygtelige scener udspille sig, hvor man jo til stadighed kan se, at en stor del af palæstenserne aktivt støtter Hamas, som begår de her voldsomme ting. Og jeg er bare nødt til at sige også meget, meget klart og tydeligt fra den her talerstol, at hvis Hamas – lad os bare vende den rundt – nedlagde våbnene i morgen, så ville der blive fred. Hvis Israel gjorde det samme, ville Israel blive udslettet. Det er forskellen.

Kl. 14:05

Formanden (Søren Gade):

Fru Trine Pertou Mach.

Kl. 14:05

Trine Pertou Mach (EL):

Jeg har godt hørt både Dansk Folkeparti og andre partier på højrefløjen turnere med den sætning. Den lyder smart, men den er forkert. Der er ikke fred uden retfærdighed. Der er ikke fred uden selvbestemmelse til palæstenserne og fred og lige rettigheder til begge befolkninger i den region. For kernen i konflikten er den ulighed, der ligger i, at Israel er en besættelsesmagt og det palæstinensiske folk, de palæstinensiske områder er besat. Det er deri svaret på, hvordan en retfærdig fred skal findes, ligger.

Jeg vil egentlig spørge ordføreren, for nu var det lidt polemisk, det med Golfstaterne: Hvad vil Dansk Folkeparti – og det her er alvorligt ment – gøre, for at Israel bidrager til genopbygningen af Gaza økonomisk?

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Mette Thiesen (DF):

Det vil fuldstændig være op til i Israel. Det her er ikke Danmarks konflikt, og derfor skal vi heller ikke bidrage med penge til de her palæstinensiske selvstyreområder. Og hvis det ikke er blevet sagt klart og tydeligt fra den her talerstol, siger jeg det gerne igen: I Dansk Folkeparti står vi skulder ved skulder med Israel og jøderne.

Kl. 14:06

Formanden (Søren Gade):

Fru Sascha Faxe, Alternativet. Værsgo.

Kl. 14:06

Sascha Faxe (ALT):

Nu skal vi ikke diskutere, hvor mange palæstinsere der støtter Hamas eller ej, for det tror jeg ikke at nogen af os herinde kan afgøre så let som det. Men vi kan dog konstatere, at vi allerede har talt om 1,1 millioner børn. De har af gode grunde ikke mulighed for at støtte nogen. Derfor vil jeg gerne følge op på det spørgsmål, der ikke helt blev svaret på, og som hr. Flemming Møller Mortensen stillede: Hvad gør vi med alle de palæstinsere? Hvor skal de være i Dansk Folkepartis optik, altså hvor skal vi gøre af dem?

Kl. 14:07

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 14:07

Mette Thiesen (DF):

Det er overhovedet ikke noget, vi skal tage stilling til. Vi kan bare klart og tydeligt sige: De skal ikke ind i Danmark.

Kl. 14:07

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

Kl. 14:07

Sascha Faxe (ALT):

Hvordan kan I ikke tage stilling til, at vi har et ansvar? Jeg ved, at ordføreren siger, at det ikke er en dansk konflikt, men den her konflikt udspringer jo af en lang kolonialistisk indblanding i området, som går helt tilbage til 1800-tallet, og som jo har handlet om adgangen til hav i forbindelse med olieleverancer til europæisk industri, hvor man jo har delt områderne imellem sig og sikret sig, at olien er blevet skibet ud. Det har så ført til andre ting. Det er en konflikt, som vi har nydt godt af har eksisteret gennem mange år. Hvordan kan det ikke være vores ansvar?

Kl. 14:08

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 14:08

Mette Thiesen (DF):

Jeg tror, at ordføreren og jeg ser meget, meget forskelligt på det her. Jeg kan bare konstatere, at Israel er det eneste demokrati i Mellemøsten, og det kan man så tænke lidt over, når man ser på det. Man kan sige, at der er jøderne, og så er der alle dem, der har islam som basis. Hvorfor er det mon, at Israel er det eneste fungerende demokrati i Mellemøsten? Det kan man så tænke lidt over. Jeg vil egentlig ikke gå længere ind i det ud over at sige:

Tak for en god debat i salen i dag, og vi bliver ikke enige om det her; vi står fuldstændig fast på, at vi ikke mener, at der skal gives økonomisk støtte til de her selvstyreområder, og i øvrigt støtter vi i Dansk Folkeparti fortsat Israel.

Kl. 14:08

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til fru Mette Thiesen fra Dansk Folkeparti.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 40:

Forslag til folketingsbeslutning om en national handlingsplan for børn af partnervoldsofres rettigheder.

Af Victoria Velasquez (EL) m.fl.

(Fremsættelse 12.11.2024).

Kl. 14:09

Formanden (Søren Gade):

Den første, der får ordet, er ordføreren for forslagsstillerne, fru Victoria Velasquez fra Enhedslisten, som vil give en begrundelse for forslaget. Værsgo.

Kl. 14:09

Begrundelse

(Ordfører for forslagsstillerne)

Victoria Velasquez (EL):

Tak, formand. Det, som vi skal behandle i Folketingssalen nu, handler om et forslag om en national handlingsplan for børn af partnervoldsofres rettigheder – børnenes rettigheder. Det handler om, at vi mener, at det er nødvendigt, at vi her i Folketingssalen pålægger regeringen at udarbejde en national handlingsplan for børnene og deres rettigheder inden udgangen af det indeværende folketingsår.

Formålet, både med behandlingen i dag, men også med forslaget, er at undersøge behovet og mulighederne for at tildele disse børn af partnervoldsofre selvstændige rettigheder. Handlingsplanen skal udarbejdes med inddragelse af relevante fagorganisationer, forskere samt arbejdsgruppen om vold mod børn i det omfang, der er mulighed herfor. Der er et kæmpe arbejde i gang, og det er så vigtigt, at vi trækker på den viden og de ressourcer og tænker det ind i forhold til handlingsplanen.

Lige nu er der børn, som lever på § 110-tilbud, der ikke har nogen rettigheder. Der er børn på krisecentre, hvor det er helt vilkårligt, om der er en indsats for dem eller ej. Der er usynlige børn. Nogle af dem er faktisk så usynlige, at de ikke engang fremgår af statistikken. Vi kan ikke se, hvor mange børn der bor på herberger, eksempelvis. De børn ved vi påvirkes på alle områder. Det påvirker deres muligheder for at lære i skolen. Det påvirker deres mulighed for at indgå sociale relationer og rigtig meget andet. Det kaster lange skygger ind i voksenlivet. Derfor er det enormt vigtigt, at vi får lavet en fælles indsats, og jeg glæder mig rigtig meget til behandlingen af dette beslutningsforslag. Tak for ordet.

Kl. 14:11

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Vi siger foreløbig tak til ordføreren for forslagsstillerne, fru Victoria Velasquez fra Enhedslisten. Forhandlingen er hermed åbnet, og den første, jeg byder velkommen til, er social- og boligministeren.

Kl. 14:11

Forhandling

Social- og boligministeren (Sophie Hæstorp Andersen):

Allerførst vil jeg gerne starte med at takke forslagsstillerne for at sætte fokus på et meget vigtigt emne, som også ligger mig og regeringen på sinde: Hvordan sikrer vi den størst og bedst mulige støtte til børn og unge, som er vokset op i et hjem med vold? Beslutningsforslaget pålægger regeringen at udarbejde en national handlingsplan for børn af partnervoldsofres rettigheder inden udgangen af indeværende folketingsår. Formålet med forslaget er at undersøge behovet og mulighederne for at tildele børn af partnervoldsofre selvstændige rettigheder.

Lad mig allerførst slå fast, at der ikke skal være nogen tvivl om, at både jeg og regeringen mener, at børn, der har været vidne til partnervold, skal have den hjælp og støtte, som de har brug for. Det gælder, uanset om der været tale om fysisk eller psykisk vold, for det sætter dybe spor i et barn at være vidne til vold, og det har vi som samfund et ansvar for at tage hånd om.

Det er ikke altid klart, hvad det er, der udløser volden. Det er de færreste mennesker, der vågner op om morgenen med en intention om at gøre deres partner eller deres børn ondt. Derudover er børn heller ikke ens, og det kan være forskelligt, hvilken støtte der er den rette, hvis man har set sin mor eller far blive udsat for vold. Regeringen tager både partnervold og vold mod børn meget alvorligt og har allerede iværksat en række tiltag, som skal hjælpe os med at bekæmpe både partnervold og vold mod børn, og det skal jeg nok uddybe.

Men først vil jeg lige sige et par ting om de eksisterende regler på området. Det fremgår af beslutningsforslaget, at en handlingsplan bør fokusere på rettighederne for de børn, der følger med mor eller far på et krisecenter eller et herberg. Først og fremmest vil jeg tydeliggøre, at børn og unge under 18 år ikke bør opholde sig på boformer efter servicelovens § 110, altså herberger, men i stedet tilbydes andre egnede tilbud. Mit ministerie er dog bekendt med individuelt tilpassede tilbud efter § 110 til eksempelvis enlige og familier med børn som f.eks. natherberger for kvinder. I disse tilfælde er der tale om pladser til en skærpet målgruppe, der således ikke omfatter personer med alkohol- eller stofmisbrug eller personer, som adfærdsmæssigt ikke egner sig til at bo sammen med børn.

I forhold til krisecentre fremgår det tydeligt af lovgivningen, at personer i målgruppen for krisecentre kan være ledsaget af børn. Ja, det ved vi de er. Det betyder, at opholdet og indsatsen under opholdet således også omfatter de medfølgende børn, og det betyder også, at det barn, der følger med sin forælder på krisecentre, har ret til beskyttelse, omsorg og støtte i medfør af forældrens ophold. De omkostninger, der måtte være i den forbindelse, skal indregnes i den takst, der beregnes og opkræves for ophold i tilbuddet.

Børn, der følger forældre på krisecentre, har også en selvstændig ret til psykologhjælp. Psykologbehandlingen skal have et omfang på mindst 4 timer og kan forlænges op til 10 timer afhængigt af barnets behov. Regeringen har som led i handlingsplanen mod partnervold og partnerdrab sikret, at barnets psykologbehandling nu kan iværksættes med kun en forælders samtykke ved fælles forældremyndighed. Det er en rigtig vigtig ændring, da det betyder, at man ikke

længere er afhængig af en eventuel voldsudøvers samtykke for at kunne iværksætte psykologbehandling for barnet.

Dertil har vi desuden et regelsæt, der tager højde for, at der skal tages højde for alle børn og unge, som har brug for støtte. Det gælder også børn, som har været vidne til vold i hjemmet. Vi har en lovgivning, der forpligter kommunerne til at iværksætte den nødvendige støtte til børn og unge og deres familier, og det gælder, uanset hvad årsagen er. Dermed har børn, der har været vidne til vold, en klar ret til at få hjælp, og det gælder, uanset om barnet har været med en forælder på krisecenter eller ej. Hvilken hjælp der gives til det konkrete barn og eventuelt familien som helhed, skal være baseret på en konkret socialfaglig vurdering, for som jeg nævnte før, er børn forskellige, og dermed kan deres behov for støtte også være forskellige. Dertil kan sagerne også være vidt forskellige, og derfor skal der være mulighed for kunne tage højde for både kompleksiteten i sagen og barnets perspektiv, når der tages stilling til, hvilken hjælp det er, der er behov for.

I tillæg til ovenstående vil jeg også kommentere på den anviste finansiering af forslaget. Udarbejdelsen af handlingsplanen foreslås finansieret inden for Social- og Boligstyrelsens eksisterende ramme, og for mig at se er det det samme som *ikke* at anvise finansiering til et forslag, særlig når der ikke peges på, hvilke opgaver der i så fald ikke skal løses af ministeriet. For det betyder jo alt andet lige, at der må være nogle andre målgrupper og lovforslag eller undersøgelsestiltag på socialområdet, som skal nedprioriteres, så det mener jeg mere generelt er en uholdbar tilgang til at understøtte sit forslag, og jeg forstår faktisk ikke, hvorfor Enhedslisten ikke valgte at rejse forslaget i forbindelse med finanslovsforhandlingerne, hvis man havde et ønske om at sikre de fornødne midler til en handlingsplan.

KI. 14:17

Når alt dette er sagt, oplever alt for mange børn vold i hjemmet. Derfor mener jeg også ligesom forslagsstillerne, at det er nødvendigt at se på behovet for at finde nye løsninger til at sikre, at færre børn bliver vidner til eller udsættes for vold.

Jeg har derfor på baggrund af »Aftale om udmøntning af reserven til foranstaltninger på social-, sundheds- og arbejdsmarkedsområdet 2024-2027«, også kendt som SSA, nedsat en arbejdsgruppe om vold mod børn. I arbejdsgruppen sidder en række relevante interessenter på området, som har fået til opgave at pege på anbefalinger til, hvordan vi forebygger, opsporer og behandler vold mod børn. Arbejdsgruppen skal forsøge at pege på løsninger; løsninger som efterfølgende kan bruges i politiske drøftelser, så vi har noget konkret at stå på, i forhold til hvad der er et fornuftigt næste skridt.

Det er også et formål, at arbejdsgruppen sikrer, at mange forskellige typer af organisationer taler sammen og sætter fælles retning for området, hvilket jeg også mener er et rigtig vigtigt arbejde. Arbejdsgruppen forventes at afrapportere her medio 2025.

Derudover blev det som en del af aftalen om bandepakke IV, som hedder »Trygge nabolag i hele Danmark«, desuden besluttet at nedsætte en kriminalitetsforebyggelseskommission. Aftalepartierne blev i den forbindelse enige om, at en del af kommissionens arbejde skal være at se på tiltag til at sikre, at der gribes ind over for vold og overgreb i hjemmet, og at der sker anmeldelse til politiet, hvilket jo ofte også er en forudsætning for at kunne yde rette hjælp på rette sted.

Afslutningsvis håber jeg, at mit budskab er gået klart igennem. Vi skal som regering og samfund gøre alt, hvad der står i vores magt, for at sikre, at børn og unge, der har oplevet vold i hjemmet, får den støtte, de har brug for, men vi skal gøre det klogt uden at blive forhastede. Det skal gøres med respekt for kompleksiteten i problemstillingen, som jeg nævnte i begyndelsen af min tale. I nogle tilfælde skal der være tid til at finde de gode løsninger, før vi træffer beslutninger om endnu flere initiativer på området. Vi skal også

tilsikre, at det sker på et tilstrækkelig oplyst grundlag, og at de rette eksperter og aktører er blevet inddraget.

Derfor ser jeg frem til at læse de anbefalinger, som den arbejdsgruppe om vold mod børn, som er nedsat, snart kommer med; ikke mindst ser jeg frem til drøftelser, vi skal have på den baggrund. For problemet er komplekst og kræver holdbare og virksomme løsninger. På den baggrund kan regeringen altså ikke støtte beslutningsforslaget. Tak for ordet.

KI. 14:19

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig et enkelt ønske om en kort bemærkning. Fru Victoria Velasquez fra Enhedslisten. Værsgo.

KI. 14:19

Victoria Velasquez (EL):

Tak for at tale vigtigheden op i forhold til at tage det alvorligt, at børn enten selv bliver udsat for vold, eller udsættes for de kæmpe konsekvenser, det har, når de ser en af deres forældre eller begge forældre blive udsat for det.

Det her beslutningsforslag er blevet udarbejdet efter inddragelse af feltet, altså både fagpersoner og forskere, og er også blevet fremsat foranlediget af den kritik, som der er. For vi kan have en masse gode intentioner og lave tiltag enkeltvis, men det, at vi har lavet den her arbejdsgruppe, er *så* meget i den rigtige retning, det er det virkelig. Og derfor håber jeg også, at ministeren ser det her beslutningsforslag i det lys, nemlig ud fra ønsket om, at vi ikke blot har nedsat en arbejdsgruppe, der kommer med nogle anbefalinger, som så kommer til at samle støv, eller at vi kun vilkårligt kommer til at vælge nogle af anbefalingerne. Men jeg håber, at vi netop tænker det sammen, både det, som ministeren kommer ind på med, at børn er forskellige, men også, at der er brug for en helhedsindsats. For på bare to forskellige krisecentre, jeg har talt med, rammer det fuldstændig forskelligt.

Så der vil jeg bare høre, om ministeren er åben for at se på, at vi faktisk laver en handlingsplan og tænker anbefalingerne sammen.

KI. 14:21

Formanden (Søren Gade):

Ministeren.

KI. 14:21

Social- og boligministeren (Sophie Hæstorp Andersen):

Ja, jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at det er vigtigt både at tænke langsigtet, og at vi tænker sammen. Det er også derfor, jeg er rigtig glad for den arbejdsgruppe, for det, som parterne allerede nu siger, bl.a. dem, der står bag Lev uden vold, og andre, er, at det også er rigtig vigtigt, at vi trækker i den samme retning, og at det ikke går i mange retninger.

Vi har mange indsatser i dag, der satser på forskellige ting, som man kan opleve i forhold til vold – psykisk vold, seksuelle overgreb, vold mod børn, partnervold. Det er rigtig vigtigt, at vi tænker tingene sammen, så vi ikke kun tilbyder behandling til nogle, men ikke opsporing til andre osv. Og jeg er meget åben over for, at vi, når anbefalingerne kommer, gennemgår det sammen med parterne, og at vi også arbejder videre med, hvordan de kan blive til virkelighed. Om det skal være med en handlingsplan eller med konkrete tiltag, som vi kan gå til direkte, har jeg ikke svaret på i dag. Det synes jeg må afhænge af de anbefalinger, der kommer.

KI. 14:22

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

Victoria Velasquez (EL):

Jeg er rigtig glad for at høre den tilkendegivelse. Det, som har været ønsket bag, at vi skulle behandle det her i Folketingssalen og have en handlingsplan, er netop både nogle af de ting, som ministeren kom ind på nu, men faktisk også den måde, der bliver lavet takster på – altså, det giver heller ikke mening i forhold til den indsats – eller den vilkårlighed, der kan være i, at man ét sted får at vide, at man ingenting må lave i forhold til børnene, og at der er et andet sted faktisk er opbakning til, at man kan have pædagoger eller andre, som er specialiserede i forhold til at have børn i sådan en krisituation. Så det er mere det, at vi tager udgangspunkt i barnets tarv.

Kl. 14:22

Formanden (Søren Gade):
Ministeren.

Kl. 14:22

Social- og boligministeren (Sophie Hæstorp Andersen):

Jamen jeg tror faktisk, vi er meget enige. Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi arbejder videre med at se på, hvordan vi bedst understøtter både opsporing, forebyggelse og behandling af børn, der har oplevet vold, både af psykisk og fysisk karakter. Det er også derfor, at jeg selv og justitsministeren tog til Norge, til Oslo, for at høre om erfaringerne der, også med undersøgelser af børn. Og vi er klar til at drøfte det videre, når vi har set de anbefalinger, der kommer fra arbejdsgruppen.

Takster på krisecentre er også noget, som er vigtigt at kigge på. Om det lige skal være på den måde, som ordføreren foreslår, vil jeg ikke lægge mig fast på her. Men selvfølgelig er det vigtigt, at der også er indsatser for børn på krisecentre.

Kl. 14:22

Kl. 14:23

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til social- og boligministeren, og vi starter nu på ordførerrækken. Den første ordfører, jeg byder velkommen til, er fru Gunvor Wibroe fra Socialdemokratiet.

Kl. 14:23

(Ordfører)

Gunvor Wibroe (S):

Tak for ordet. Jeg vil ligesom ministeren gerne takke forslagsstillerne for at stille skarpt på et sindssygt vigtigt emne, som optager os i Socialdemokratiet, nemlig hvordan vi sikrer den nødvendige hjælp og støtte til børn og unge, som vokser op i hjem med vold. Vi vil estimere, at omkring 82.000 kvinder og 43.000 mænd årligt udsættes for partnervold. Det kan være fysisk, psykisk, økonomisk og seksuelt. Og hvert år tager 2.600 kvinder ophold på et krisecenter med næsten lige så mange børn. Det er rædselsfuldt at tænke på, at børn vokser op som vidner til vold mod de mennesker, som de elsker allermost. Det skal vi gøre alt for at bekæmpe.

Socialdemokratiet tager både partnervold og vold mod børn meget alvorligt, og vi mener, at børn og unge, der er vidner til vold derhjemme, skal have den hjælp og støtte, de har brug for, uanset om det er fysisk eller psykisk vold. Det sætter nemlig livslange spor og kan påvirke et barn eller et ungt menneske voldsomt og negativt langt, langt ind i voksenlivet.

Derfor søsatte vi også i 2023 en handlingsplan, »Handlingsplanen mod partnervold og partnerdrab«, med i alt 26 initiativer. Initiativerne skal sikre en bred indsats, der bidrager til, at færre udsættes for vold i familien, at færre vokser op i et hjem med vold samt forebygge, at partnervold eskalerer og risikerer at ende i partnerdrab.

Med initiativer som puljen til indsatser for børn og unge, der er vokset op med vold i hjemmet, og styrket beskyttelse af børn i forhold til forældremyndighed og samvær var en del af fokuset for handlingsplanen med rette også på børnene, der desværre lever med vold i hjemmet. Handlingsplanen løber til og med 2026, og der er samlet afsat 233 mio. kr. i perioden 2023-26 og derefter varigt et beløb på 37,9 mio. kr. årligt. Og handlingsplanen mod partnervold er blot et af flere initiativer for regeringen til at bekæmpe partnervold og hjælpe og løfte børn og unge, der oplever vold i hjemmet eller selv udsættes for vold.

Jeg vil gerne fremhæve, at regeringen og Folketingets partier i forbindelse med fordelingen af SSA-reserven for 2024-27 specifikt, som ministeren også påpegede, har nedsat en arbejdsgruppe om vold mod børn. Arbejdsgruppen skal bl.a. komme med anbefalinger på det sociale område med fokus på forebyggelse, opsporing og behandling af børn og unge, der bliver udsat for vold i hjemmet. Arbejdsgruppen består af en række børneorganisationer, og det forventes, at den er klar med sine anbefalinger medio 2025, og der er afsat 10 mio. kr. til udmøntning af initiativer på baggrund af arbejdsgruppens anbefalinger. Derudover er det vigtigt også at huske på, at de ude i kommunerne allerede i dag er forpligtet til at give den nødvendige støtte til alle børn og unge, der har behov for det, herunder hvis de har oplevet vold i hjemmet.

Afslutningsvis vil jeg bare sige, at alt for mange børn som sagt oplever eller udsættes for vold derhjemme, og derfor mener Socialdemokratiet, at det er bydende nødvendigt med et tæt samarbejde med foreninger, organisationer og eksperter på området. De skal hjælpe os med at finde nye løsninger, søsatte initiativer og hive i alle relevante håndtag, så vi i fremtiden får færre børn og unge, der oplever eller selv udsættes for vold, og vi skal også blive bedre til at hjælpe og støtte, hvis børn allerede har været i volden. Men vi mener også i Socialdemokratiet, at vi skal afvente anbefalingerne fra arbejdsgruppen om vold mod børns anbefalinger og ikke kortslutte en proces, som vi alle er initiativtagere til.

Der er ingen tvivl om, at hensigten i beslutningsforslaget er sympatisk, men lad os lige holde tungen lige i munden og afvente børneorganisationerne og ikke mindst arbejdsgruppens anbefalinger. Herefter ser jeg frem til med Folketingets partier at drøfte, hvilke initiativer vi skal søsatte for at hjælpe børn og unge, der enten er vidne til eller selv udsættes for vold. På den baggrund kan Socialdemokratiet ikke støtte beslutningsforslaget. Tak for ordet.

Kl. 14:28

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger. Først er det fru Victoria Velasquez.

Kl. 14:28

Victoria Velasquez (EL):

Tusind tak for talen. Det er jo helt rigtigt, at i dag er det hvert sjette barn i Danmark, som har oplevet vold, set og været vidne til vold, i hjemmet. Det er jo et helt vildt højt tal, og siden 2017 er antallet af medfølgende børn på krisecentre faktisk vokset, så vi står over for et voksende problem her. Jeg synes også, at det, ministeren kom ind på tidligere i forhold til takster, og om man må have børn med på herberger osv. osv., viser, at vi ikke har lavet en lov, der direkte matcher den virkelighed og de problemer, som man står i. Så har man lavet nogle specialtilpassede ordninger, og nu har vi også lavet en ny lovgivning i forhold til mænds rolle på krisecentre osv., men der er jo også nogle udfordringer her, i forhold til at det lige så godt kan være en mand, der er blevet udsat for vold, og som har et barn med på de her familieherberger osv.

Derfor vil jeg rigtig gerne spørge om noget, og det er lidt det, jeg hører ordføreren sige, så måske det er en åben dør. Men jeg vil rigtig gerne høre, om vi, når anbefalingerne kommer, ikke skal tænke dem

sammen og tænke dem med i en handlingsplan på det tidspunkt. Så selv om man måske ikke stemmer for beslutningsforslaget, er man så åben for det?

Kl. 14:29

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 14:29

Gunvor Wibroe (S):

Tak for et rigtig godt spørgsmål. Jeg vil sige, at jeg som ordfører for ligestilling er rigtig, rigtig åben for, at vi skal drøfte, hvad det er, der kommer fra den her arbejdsgruppe. Hvad er det for nogle gode råd, de giver os med, og peger det hen imod, at det er bydende nødvendigt med en handlingsplan, eller skal vi i stedet for mere direkte bruge ressourcer derude? For der findes jo en masse viden derude, og der er jo igangsat mange, mange initiativer. Jeg har selv for ikke mange år siden besøgt et krisecenter, hvor de også havde børn, og hvor de var rigtig gode til det. Det kunne jeg måske tale med ordføreren om bagefter. Men der er ingen tvivl om, at vi skal tage det alvorligt, når de anbefalinger kommer, og så glæder jeg mig til, at vi skal drøfte det sammen efterfølgende.

Kl. 14:30

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 14:30

Victoria Velasquez (EL):

Det er jeg virkelig glad for at høre. Det er jo netop også den viden og den kompleksitet, der har gjort, at det her beslutningsforslag er blevet udformet. Det er, at dem i felten har ønsket, at vi faktisk tænker tingene sammen, sådan at vi ikke kommer til, når anbefalingerne kommer, måske at stemme nogle af dem igennem og måske lidt glemme nogle af de andre, eller at der er noget af det sideløbende arbejde, der bliver lavet, man kan overse. Så ønsket om en handlingsplan er jo faktisk ønsket om at tænke tingene sammen og sørge for, at vi får det hele med. Det er også det, jeg hører en interesse i fra ordføreren, så den videre drøftelse ser jeg meget frem til. Tak.

Kl. 14:31

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 14:31

Gunvor Wibroe (S):

Tak. Det gør jeg som sagt også, og så er det jo også sådan, at når anbefalingerne kommer, kommer vi til at kigge på finansiering. Der er som sagt sat 10 mio. kr. af, men vi kigger også ind i en finanslovsforhandling, og vi skal også drøfte, hvordan og hvorledes vi kan gøre det her bedst muligt i forhold til at løfte og støtte børn og unge, der enten har været vidne til eller selv har været udsat for vold i hjemmet.

Kl. 14:31

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Fru Mette Thiesen.

Kl. 14:31

Mette Thiesen (DF):

Tusind tak. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge ordføreren om noget – og i øvrigt tak for talen, for det er jo altid frygteligt, når børn bliver udsat for sådan nogle ting som det, vi hører beskrevet her. Cirka halvdelen af de kvinder, der kommer på krisecentrene, har anden etnisk baggrund. Vi ved, at der skal fire gange så mange underretninger til pr. barn med anden etnisk baggrund, når de bliver

udsat for noget rigtig grimt derhjemme, som der skal med et dansk barn. Vi ved, at den her voldskultur præger mange af de her særlig mellemøstlige, hvad skal man sige, familier. Hvad har Socialdemokratiet tænkt sig konkret at gøre ved, at vi jo ved, at det her er nogle børn, der simpelt hen vokser op og lærer, at tæsk er det sprog, man taler?

Kl. 14:32

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 14:32

Gunvor Wibroe (S):

Det jo fuldstændig forfærdeligt, uanset hvor du kommer fra, hvis du enten er vidne til eller har været udsat for vold i hjemmet. Derfor er jeg også utrolig glad for, at det er 17 børneorganisationer, der kommer til at rådgive os på det her område. Så må vi se, hvad de har med på pladen, i forhold til hvordan vi støtter. For det her er jo alle børn, vi skal kere os om. Så lad os høre, hvad de har at sige, når de vender tilbage i medio juni, og hvad de foreslår af initiativer, og så lad os tage drøftelserne derfra.

Kl. 14:33

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 14:33

Mette Thiesen (DF):

Tak. Jeg tager det videre til retsområdet, for vi kunne jo starte med at udvise nogle af alle de voldelige fædre. Det er så bare en tanke herfra.

Det er jo ikke særlig længe siden, jeg og flere andre nærmest blev udskammet, når vi talte om, at mænd skulle have de samme rettigheder som kvinder inden for § 109 i forhold til at tage deres børn med på krisecenter. Nogle af dem, der stod forrest i udskamningen, var jo Socialdemokratiet. Hvad har lige pludselig ændret sig? Hvad er det, der er gået op for Socialdemokratiet på ganske få år?

Kl. 14:33

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 14:33

Gunvor Wibroe (S):

Jeg tror – og tak for at have fremhævet det – at vi alle sammen bliver klogere, forhåbentlig, med årene. For det er rigtigt, at der er mange mænd, der udsættes for partnervold, og det er vigtigt, at vi tager det alvorligt. Derfor er jeg også rigtig glad for, at der jo netop også er åbnet et krisehjem, hvor fædre kan komme.

Kl. 14:34

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger, så vi går videre til næste ordfører, og det er hr. Christian Friis Bach fra Venstre.

Kl. 14:34

(Ordfører)

Christian Friis Bach (V):

Tak for det, og tak til Enhedslisten for det her forslag. Vi deler bestemt intentionen bag forslaget, nemlig at skabe bedre vilkår for børn af partnervoldsofre. Det er barske historier, det er barske skæbner, og det kan skabe ar på sjælen for de her børn, som de trækker med sig i rigtig mange år. Derfor er det vigtigt at have fokus på, om de har den rigtige hjælp og støtte.

Det har regeringen jo så også haft. Nu vil jeg gøre det kort, da både socialministeren og ordføreren for Socialdemokratiet allerede har beskrevet de initiativer, der er taget, grundigt: handlingsplanen fra 2023 på partnervoldsområdet med alle de her konkrete initiativer også rettet mod børn, psykologbehandling og en særlig pulje til at støtte de her børn. Kommunerne har jo allerede en forpligtigelse til at gøre det, og det har vi også hørt om, og regeringen har nedsat en arbejdsgruppe, som skal se, hvordan vi kan gøre det bedre, når det gælder vold mod børn og den vold, som børn oplever. Der skal komme en række anbefalinger. Dem venter vi på. De er i fuld gang med arbejdet, og jeg håber, de kommer her til sommer med deres resultater. Når de kommer, er vi bestemt klar til at se på det og gå i gang med at handle på det. Om vi skal have en handlingsplan, eller vi bare skal have handling, må vi jo drøfte, når vi ser anbefalingerne. Men det står vi i hvert fald klar til i Venstre. Så lad os vente på det, og lad os stå sammen om at styrke indsatsen for børn, som er børn af partnervoldsofre.

På den baggrund stemmer vi imod det her beslutningsforslag, men står klar til at sikre konkret handling, når vi har resultatet fra arbejdsgruppen. Tak for ordet.

Kl. 14:36

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Victoria Velasquez.

Kl. 14:36

Victoria Velasquez (EL):

Først får jeg lyst til at komme med en lille kommentar, fordi ministeren jo kom ind på finansieringen, og det er jo faktisk den samme finansiering, som Venstre har peget på, og som vi også er blevet inspireret af i Enhedslisten. Så det kunne jo være, at Venstre havde lyst til at bakke op om den del.

I forhold til det her med anbefalingerne, og at vi venter på dem, vil jeg bare gøre opmærksom på en vigtig ting, som jeg også gerne vil spørge ordføreren ind til, og det er, at det her beslutningsforslag, som vi har udarbejdet med feltet her, kigger på medfølgende børn på krisecentre. Det vil sige, at det er lidt ud over arbejdsgruppen; det handler ikke kun om børn, der direkte selv er blevet udsat for vold, men jo også børn, der er i en krisesituation, fordi de er kommet med. Og det kan f.eks. være, at man ikke er blevet udsat for vold, men at man er blevet revet væk fra sin hverdag, væk fra sin skole og er kommet et helt nyt sted hen. Det har jo også nogle konsekvenser, og derfor vil jeg bare spørge – og jeg håber, det er en åben dør – om Venstre vil være med til at kigge på hele billedet, når anbefalingerne kommer, så vi får tænkt tingene sammen og får taget udgangspunkt i barnets tarv, altså at det også handler om de børn, der er medfølgende på krisecentre.

Kl. 14:37

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 14:37

Christian Friis Bach (V):

Tak for det. Nu er der jo lavet en handlingsplan på partnervoldsområdet, også med en række initiativer for børn, altså børn, der oplever partnervold. Det er bl.a. det her med, at man kan få adgang til psykologhjælp kun med en underskrift fra den ene forælder. Det er jo ret oplagt, at der kan være brug for det i de situationer. Og der bliver taget mere hånd om de børn.

Så vi har gjort nogle ting for dem, der bare oplever volden; nu ser vi på dem, som bliver udsat for volden. Og at tænke de ting sammen giver jo kun mening, så ja, vi er da klar til at drøfte det i en bredere

ramme, når vi har anbefalingerne fra arbejdsgruppen. Det er vigtigt at tage hånd om de her børn.

Kl. 14:38

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 14:38

Victoria Velasquez (EL):

Tak. Jeg hører virkelig også velviljen, og det er jeg rigtig glad for. For der er brug for, at vi gør mere end eksempelvis at give 10 timers psykologhjælp, man kan komme op på, og som jo er et rigtig vigtigt skridt, men der er netop brug for, at vi får set på helheden og hele kompleksiteten og får tænkt tingene sammen. Det er også derfor, der har været et ønske om, at vi faktisk får lavet en handlingsplan.

Så jeg glæder mig bare til de videre drøftelser, bl.a. med ordføreren, og ser frem til, at vi får hjulpet alle børnene. Tak.

Kl. 14:38

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 14:38

Christian Friis Bach (V):

Tak for det. Det vil jeg gengælde og sige, at det ser vi også frem til. Nu er det jo ikke sådan, at der ikke er noget til de her børn. Altså, § 30 og § 32 under barnets lov giver kommunerne et ansvar for at lave de her forebyggende indsatser og støttende indsatser for børn. Så vi skal jo se det i en ramme, vi skal se det ud fra arbejdsgruppens anbefalinger, den tidligere handlingsplan, kommunens forpligtigelser, og så skal vi tænke det sammen og drøfte, hvad vi mere kan gøre. Om det skal være en handlingsplan, vil jeg ikke forpligte mig på, men handling vil jeg gerne love.

Kl. 14:39

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Der et spørgsmål mere. Det er til fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Værsgo.

Kl. 14:39

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Man bliver bare lige lidt nysgerrig, for nu har der været snakket meget om finansiering her. En af de ting, der ærgrer mig rigtig meget, er, at meget på partnervoldsområdet er finansieret af klatfinansiering, der kommer alle mulige steder fra – puljer, der udløber, og den slags. Jeg synes efterhånden, at vi må være nået dertil, at vi anerkender, at det er et varigt problem, og at der derfor også skal en varig finansiering til. Så jeg vil høre, om det indgår i overvejelserne, at de problemer, som vi anerkender varigt skal løses, også er nogle, der skal varig finansiering til. Er det inde i overvejelserne i forbindelse med den arbejdsgruppe, som man har nedsat?

Kl. 14:40

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 14:40

Christian Friis Bach (V):

Jeg skal ikke sige, om arbejdsgruppen kommer med konkrete finansieringsanbefalinger, men jeg kan jo sige, at en del af den her indsats sker ude i civilsamfundet. Det er i høj grad dem – krisecentre, forskellige børneorganisationer – der griber ind og hjælper de her børn. Vi ser jo på grundfinansieringen på det sociale område som et samlet hele, og der er det bestemt vores ønske, at det skal skabe nogle bedre og mere forudsigelige rammer for finansieringen. Det vil også, forhåbentlig, gavne det her område, nemlig de børn, der

enten bliver udsat for vold eller oplever vold. Så ja, en mere stabil grundfinansiering til den indsats er bestemt noget af det, vi har højt på dagsordenen i regeringen og i de drøftelser, vi har i socialordførerkredsen.

Kl. 14:40

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 14:40

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak for det svar. Det glæder mig i hvert fald, at ordføreren anerkender, at der skal en stabil grundfinansiering til. Jeg ved ikke, hvor mange gange jeg har været med til at redde forskellige tilbud, som har puljer, der udløber, og det er indsatser, som vi ved der virkelig er et stort behov for derude. Så jeg glæder mig til, at børnene måske kan få en hjælp, som vi har anerkendt skal fortsætte, og derfor skal finansieringen også være på plads; det vil jeg se frem til.

Kl. 14:41

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 14:41

Christian Friis Bach (V):

Tak. Jeg kan jo ikke love guld og grønne skove, men jeg kan love, at det der med at sikre bedre rammer for finansieringen til civilsamfundet på det sociale område er en topprioritet. Jeg har selv deltaget i SSA-forhandlingerne og i uddelingen af puljer, og det er i hvert fald ikke den rigtige måde at gøre det på. Så vi skal finde en ny måde, der kan sikre mere stabilitet og forudsigelighed og faglighed i den indsats, der sker, også nu her for børn, der oplever vold eller bliver udsat for vold.

Kl. 14:42

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Der kom lige et spørgsmål mere. Det er fra fru Gunvor Wibroe.

Kl. 14:42

Gunvor Wibroe (S):

Jeg rejser mig egentlig op på grund af ordføreren for SF's kommentarer om, at der kun er klatfinansiering, tror jeg det var, i forhold til det her område med bekæmpelse af vold mod kvinder. Så vil jeg spørge, om ikke det er korrekt, at der er afsat 233 mio. kr. over 3 år i forhold til at bekæmpe vold mod kvinder.

Kl. 14:42

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 14:42

Christian Friis Bach (V):

Det er rigtigt, og derfor lovede jeg heller ikke flere penge. Men jeg lovede, at vi vil se på, om vi skal dele de penge ud på en måde, der sikrer større faglighed og forudsigelighed i den måde, vi finansierer indsatsen på, så vi kan undgå, at der er organisationer, som måske i hvert eneste eller hvert andet år skal være udsat for den usikkerhed, det er at gå igennem de puljer, vi i dag ser på. Så jeg er helt enig. Der er solid og stor finansiering på området, men vi kan gøre det bedre, og det ved jeg at ordføreren er enig i, i forhold til at se på den måde, vi tilrettelægger uddelingen på.

Kl. 14:43

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Gunvor Wibroe (S):

233,8 mio. kr. – knap en kvart milliard – er da en klat penge, kan man sige. Vi kan jo altid blive endnu bedre til at prioritere på det her område. Vi bliver klogere og dygtigere, og det er netop også derfor, der er nedsat en arbejdsgruppe, som består af en række eksperter på området, til at skulle komme med nogle meldinger til os om, hvordan vi bliver bedre til at prioritere.

Kl. 14:43

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 14:44

Christian Friis Bach (V):

Der kan jeg kun erklære mig enig. Lad os se på arbejdsgruppen, og lad os se på de modeller, vi får fra grundfinansieringen på civilsamfundet, og se, om ikke det samlet kan styrke indsatsen og gøre den mere faglig og forudsigelig.

Kl. 14:44

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er der ikke flere spørgsmål til ordføreren. Vi går videre til den næste, og det er fru Karina Adsøl fra Danmarksdemokraterne. Velkommen.

Kl. 14:44

(Ordfører)

Karina Adsøl (DD):

Tak for det, formand. Formålet med forslaget er jo at undersøge behovet for og mulighederne for at tildele børn af partnervoldsofre selvstændige rettigheder. Så vil man lave den her handlingsplan, som så skal udarbejdes med inddragelse af relevante fagorganisationer og forskere samt arbejdsgruppen om vold mod børn i det omfang, der er mulighed herfor. Forslagsstillerne nævner, at dansk lovgivning ikke anerkender børn af partnervoldsofre som voldsofre i egen ret, og at man derfor ikke tildeler dem selvstændige rettigheder, ligesom man eksempelvis gør i Norge.

I 2023 satte alle vi partier jo 136 mio. kr. af til initiativer mod partnervold og partnerdrab, netop også i forhold til at sikre opsporing og forebyggelse af partnervold og partnerdrab. Det gjorde vi jo, som det også tidligere er blevet sagt, som en del af forhandlingerne omkring reserven. Spørgsmålet er så også, om partierne bag får indflydelse nok på udmøntningen af de midler.

I Danmarksdemokraterne er vi helt enige i, at børn har ret til et liv uden vold, og i den forbindelse bemærkes det også, at Danmark ligger alt for højt, når det handler om omfanget af partnervold og -drab. Ofte er der børn involveret, og der er behov for at få taget hånd omkring den problemstilling. Alle børn fortjener et liv uden vold. Det kan der ikke herske nogen tvivl om. Derfor er det også vigtigt at understrege, at vi alle har et ansvar for at underrette det, hvis man bliver bekendt med vold over for børn. Derudover er der også den skærpede underretningspligt for fagpersoner.

Jeg er personligt glad for den lange, seje kamp, jeg bl.a. også har kæmpet, siden Karen Ellemann var socialminister, for at ligestille mænd og kvinders ret til krisecentertilbud. Det er nu blevet til virkelighed, men hold da op: Sikke da en lang, sej kamp. Jeg kan også huske, da den socialdemokratiske regering fremsatte et lovforslag, hvor de gav voldsofre og deres børn ret til 10 timers gratis psykologhjælp, hvis de mødte ind på et krisecenter. Men det var kun, hvis de var kvinder. Mænd, der mødte op med deres børn, fik ikke det samme tilbud. Men det er da gudskelov lavet om nu.

Vi kan dog ikke støtte, at der laves endnu en handlingsplan, men vi vil gerne være med til at kigge på, hvordan den nuværende hand-

lingsplan også kan udbygges eller blive bedre i forhold til børnene. Jeg kan også se, at et af de punkter, der er i handlingsplanen, er puljer til indsatser for børn og unge, der er vokset op med vold i hjemmet. Derfor er det også vigtigt at følge op på de initiativer, der er. Nu kan vi også høre, at der er nedsat en arbejdsgruppe. Det har også været relevant i forhold til at indkalde parterne for at høre, hvad det er for en arbejdsgruppe, og hvem der skulle være med i den arbejdsgruppe. Men det kan være, at ministeren vil oversende det efterfølgende til Socialudvalget.

Det, der også er vigtigt i hele den her diskussion, og som jeg synes at man faktisk glemmer at debattere, er jo børnehusene. Kommunerne skal anvende børnehusene, når der er mistanke om vold og overgreb. Hvis vi dykker ned i de statistikker, og det synes jeg faktisk også at man skal tage med i hele den her diskussion, så kan man faktisk se, at der er kæmpestore forskelle, i forhold til hvordan børnehusene bliver anvendt. I Syddanmark anvender man det f.eks. mere end på Sjælland eller i København. Der er simpelt hen nogle ting, jeg synes ministeren også skal følge op på. For dengang vi oprettede børnehusene, var det jo netop med det formål, at når man opdagede, at børn var udsat for vold, skulle de have et forløb i et børnehus, og det var kommunerne, der skulle sikre det.

Jeg mener dog ikke, at vi har brug for endnu en handlingsplan. Men jeg er helt med på, at vi skal arbejde videre med børneperspektivet. Udfordringen med alle handlingsplaner er jo somme tider, at de også kan blive sådan en siddepude. Altså, der bliver lavet en handlingsplan, og så tror man, at alt er i den skønneste orden. Jeg tror, at vi bliver nødt til at forpligte os på, at der også skal følges op på dem. Herunder skal vi også følge op på de initiativer, der er sat i gang. Hvorfor anvender man ikke børnehusene noget mere? Man kunne se, at man tilbage i 2023, hvis man kigger på den statistik, afsluttede 2.147 forløb, og at der i 71 pct. af sagerne var tale om vold eller mistanke om vold, og det synes jeg bestemt også er værd at følge op på.

Men jeg har egentlig meget sympati med forslaget, i forhold til at jeg også synes, at vi skal gøre noget mere; vi skal gøre alt det, vi kan, og i hvert fald samle den viden, vi har, og stille spørgsmål til det, vi har. Hvorfor bliver det ikke brugt i det omfang, det kan bruges? Det var ordene herfra.

Kl. 14:49

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Victoria Velasquez.

Kl. 14:49

Victoria Velasquez (EL):

Tusind tak. Jeg tænker også, at det i al tydelighed viser det med den manglende ligestilling, at de børn, som er medfølgende, ikke engang fremgår af Danmarks Statistik. Det vil sige, at det jo er fuldstændig usynlige børn, som eksempelvis er på de her familieherberger, og jeg håber, vi kan gøre det mere transparent nu, hvor lovgivningen er fulgt med her på området.

Det har jo så været vigtigt for os i hele den her sammenhæng, at man ikke finansierede det ved så at skære på krisecentrene, der er målrettet kvinder, men at vi netop får løftet begge områder. Det, der så er her, det ønske, der er, bl.a. fra felten, er, at vi ikke risikerer at komme til at lave noget rigtig godt det ene sted, men netop glemme det det andet sted, eller at vi så laver noget rigtig godt i forhold til de børn, der er blevet udsat for vold selv, men glemmer dem, som har været vidne til det, og som er medfølgende på krisecentre. For i dag er der sådan en vilkårlighed, hvor det er så forskelligt fra kommune til kommune, hvordan det er. For mig behøver vi ikke at kalde det en handleplan. For mig er det bare vigtigt, at vi tænker tingene sammen og får fulgt op på anbefalingerne, og der vil jeg bare gerne høre, om ikke ordføreren også er enig i det.

Kl. 14:50

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 14:50

Karina Adsbøl (DD):

Jeg anerkender fuldstændig, at man har brug for en rød tråd hele vejen igennem systemet, og der er udfordringen tit, synes jeg, og det kender vi jo alt for godt, også herinde, at der er alle siloerne. Hvem står for hvad, og hvilken hjælp er der? Herunder kan vi jo netop også se, når vi snakker om børnehusene, at der er store forskelle i, hvordan kommunerne anvender børnehusene. Det i sig selv er jo en stor udfordring, og når man har arbejdet med socialområdet i mange år, som jeg har, og som ordføreren også har, ved ordføreren jo også, at vi har 98 kommuner, og at de tit og ofte gør tingene fuldstændig forskelligt. Somme tider tænker man, om det er den samme lovgivning, man har på området, også i forhold til hvordan man anvender den.

Det er jo den store diskussion, hvor meget vi skal detailstyre herfra, og hvor meget man skal overlade til kommunerne, men i hvert fald synes jeg, det er vigtigt at følge op på den lovgivning, vi har, herunder bl.a. også børnehusene, og hvordan man anvender dem.

Kl. 14:51

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 14:51

Victoria Velasquez (EL):

Præcis, og det er nemlig i forhold til den her røde tråd, det faktisk bliver enormt tydeligt, at den ikke har været med barnets sigte, og det er det, vi ønsker med den her handleplan. Det er, at vi faktisk får kigget på barnets perspektiver og får sikret børnene nogle rettigheder. Så kan der netop være forskellige måder, man griber det an på, både fra herberg til krisecenter og fra kommune til kommune, men vi skal sikre, at man som barn ved, at man i det mindste har de her forskellige rettigheder at stå på. Men jeg glæder mig rigtig meget til de videre drøftelser og til det gode fortsatte samarbejde. Tak for nogle vigtige input, også i ordførertalen.

Kl. 14:52

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 14:52

Karina Adsbøl (DD):

Det gør jeg også. Jeg ser også frem til det videre samarbejde. Min pointe var simpelt hen også bare, i forhold til når vi snakker handleplaner og handleplaner, at jeg godt ved, at det jo er ens mulighed som ordfører her i Folketinget for ligesom at få nogle ting igennem, at så foreslår man måske en handleplan. I hvert fald vil vi gerne arbejde videre med det, men jeg tænker, at vi har en handleplan på området, og der kunne man jo sagtens inkludere de ting fremadrettet, så vi ikke har flere handleplaner, men ligesom har det samlet på ét sted.

Kl. 14:52

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Den næste er fru Karina Lorentzen Dehnhardt fra SF. Velkommen.

Kl. 14:53

Kl. 14:57

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak for ordet. Jeg synes alt for ofte, at vi glemmer de sekundære ofre til en forbrydelse. Det kan være den nærmeste familie, det kan være pårørende, det kan være venner. Men børnene af ofre for partnervold er desværre ikke en undtagelse i den henseende. Når de overværer vold på deres mor eller far, eller bare kommer på krisecenter med deres mor eller far uden nødvendigvis lige at have overværet volden, så tager de jo også skade, og de bør selvfølgelig anerkendes som selvstændige ofre med de rettigheder, som ofre jo har.

Det er naturligvis først og fremmest for deres egen skyld, men dernæst også for samfundets skyld. For forskning viser, at børn, der f.eks. overværer vold f.eks., eller som er sekundære vidner til det, er i stor risiko for at gentage volden. Til gengæld viser en undersøgelse fra Lev Uden Vold jo så også, at man *kan* bryde den her voldsspiral, bl.a. gennem kærlige voksne, fællesskaber og det at forstå, at volden ikke er normal, og det kan mindske risikoen for, at man selv ender med at gentage de her mønstre. Så forebyggelse nytter noget.

Ifølge VIVE vil 5 pct. af børn og unge hvert år opleve at blive udsat for psykisk vold i hjemmet, f.eks. hvis de overværer volden. Udover de åbenlyse psykiske skadesvirkninger klarer børn, som oplever vold mellem de voksne i hjemmet, sig også dårligere end deres jævnaldrende på en række punkter. En rapport viser nemlig, at hvert fjerde barn i den situation ikke har gennemført folkeskolens fulde afgangsprøve. Det fører også tit til et højere skolefravær, et lavere karaktergennemsnit end deres jævnaldrende, og de bliver oftere mistænkt for lovovertrædelser. Der er altså rigtig mange gode grunde til at anerkende, at børn bliver set som ofre og skal hjælpes som selvstændige mennesker. Det synes jeg at vi som politikere er nødt til at tage ansvar for, for børnene kan jo sjældent gøre det selv; de har brug for os.

Derfor bakker vi op om, at vi får gennemset lovgivningen. Jeg synes, det er rigtig fint, at der er sat en arbejdsgruppe i gang, men det udelukker jo ikke, at vi også tager stilling til, at vi gerne vil have en handlingsplan, og at vi får det hele kigget igennem i et børneperspektiv. Derfor kan SF støtte beslutningsforslaget.

Jeg føler også bare lige trang til, inden jeg går ned her, og det kan jo godt udløse nogle spørgsmål, at sige lidt igen i forhold til det udsagn, jeg havde om, at finansieringen på det her område jo tit er klatpuljer. Jeg anerkender, at der samlet set er afsat beløb, som godt kan se høje ud. Det, jeg sådan angriber, er, at nogle af de indsatser, som vi synes er vigtige, er finansieret gennem klatpuljer. Det er ofte små beløb, men deres bevillinger udløber, og de skal hele tiden kæmpe for deres overlevelse.

Således har jeg ad flere omgange været med til at redde Sig Det Til Nogen. De har aktuelt en venteliste på 7 måneder. De var sidste år ved at miste det tilbud, der hed Sig Det Til Nogen – Migrant, som er det eneste specialiserede tilbud til folk med en anden baggrund end dansk i Danmark, og det er småbeløb som 1,8 mio. kr. Ventelisten vil kunne nedbringes for 2,4 mio. kr. Det er også Dialog mod Vold, som stod til at skulle lukke en del af deres indsats, hvis vi ikke kunne finde ny finansiering. Og Lev Uden Vold har en driftsbevilling, som udløber i 2025, og det skaber en masse usikkerheder om indsatser, som vi virkelig synes er enormt vigtige.

Jeg synes faktisk ikke, vi kan være bekendt, at et varigt problem som partnervold er finansieret på den måde. Det burde have en ordentlig grundfinansiering. Det var egentlig bare det, som jeg ville påpege, da jeg spurgte den tidligere ordfører, her på talerstolen. Tak for ordet.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren har ret i, at det udløste nogle spørgsmål. Der er nogle spørgsmål. Den første er fru Victoria Velasquez.

Kl. 14:57

Victoria Velasquez (EL):

Tusind tak. Jeg vil også bare takke, både for opbakning her konkret i forhold til at sikre børns rettigheder, men også bare generelt for samarbejdet, ikke mindst i SSA-forhandlingerne, hvor det virker så absurd, at udadtil står folk nærmest og falder over hinanden for at tale det op, hvor meget man vil gøre for at hjælpe kvinder udsat for vold og kampen mod negativ social kontrol. Og så står vi i elleve time i forhandlinger og skal presse på og presse på for at redde ambulante tilbud eller helt afgørende tilbud, som vi ved virker, og som vi ved der er brug for. Så jeg vil bare sige tusind tak for at sætte fokus på finansiering, som netop er en grundsten for, at vi faktisk kan sikre børns, kvinders og voldsudsattes, også voldsudsatte mænds, rettigheder i fremtiden.

Kl. 14:58

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 14:58

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Selv tak. Jeg synes faktisk, det er en smule uværdigt, at de her organisationer hele tiden skal bruge kræfterne på at gøre os opmærksomme på, at deres bevillinger udløber, og at den ene vigtige indsats efter den anden nu bortfalder. Det burde ikke være sådan. Når vi nu har anerkendt, at det her er et problem af en vis størrelse, så bliver vi nødt til også at finde den finansiering, der følger med. Det er trods alt nogle rigtig, rigtig vigtige indsatser, og det er også tit indsatser, som er evalueret som meget positive og virkningsfulde, og mit indtryk er, at man godt kan risikere at komme til hele tiden at nedlægge projekter for derefter at finde ud, at der er et behov og så starte nye projekter op, som så ligner en lille smule. Lad os nu bygge på det, hvor der rent faktisk er opbygget en voldsfaglig viden. Det tror jeg vi kommer længst med.

Kl. 14:59

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er det fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:59

Karina Adsbøl (DD):

Tak for det. Også først og fremmest tak for samarbejdet. Vi kæmpede jo i fællesskab for Dansk Stalking Center, stalkingparagraffen og flere andre ting, som er vigtige.

Men jeg forstod egentlig godt SF's spørgsmål til ordføreren, for det er netop en kæmpe, kæmpe udfordring. Nu har jeg været med i mange år og siddet inde ved forhandlingsbordet og skullet hoppe fra tue til tue. Det er ikke værdigt for dem, det handler om, altså alle organisationerne. Jeg synes faktisk heller ikke, det er værdigt som politiker at skulle sidde der og kæmpe for de ting. Derfor var vores store ønske jo også, og det har det været længe, at vi fik lavet en strategi for det her. Udfordringen var jo så bare, at så fik man en ny minister, og det arbejde, der sådan set var i gang, ville man så tage en omgang mere på. Så det er jo hele udfordringen: Der er folk, der venter, og så skulle vi, selv om det faktisk var planen, at det skulle være løst, endnu en gang sidde og forhandle. Så jeg forstår godt SF's ordførers frustration over de her ting.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 15:00 som vi kan tage fra. Så det vil også betyde, at man måske skal kigge på nogle andre indsatser og se på, hvad det er, vi ikke vil have så meget af.

Kl. 15:01 Derfor tror vi, at det er rigtig, rigtig klogt at vente og se, hvad arbejdsgruppen siger, og så sætter vi os sammen og tager en rigtig god drøftelse om, hvad det er, vi skal skubbe på med. For det er et vigtigt område.

Kl. 15:03

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 15:03

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak for det, og tak for kampen sammen for nogle af de her vigtige indsatser. Man kan jo kun begræde, at det hele går en lille smule langsomt, for hver dag er det rigtige mennesker, der står i de her situationer. Det er rigtige børn, som det her går ud over. Det er børn, som mister nogle fremtidsmuligheder af ikke at få den rigtige hjælp. Det er børn, der risikerer at gentage volden, og det synes jeg godt vi kunne gøre bedre.

Jeg håber så, når regeringens arbejdsgruppe kommer, at der også bliver afsat en varig finansiering til det område, for det synes jeg at det fortjener.

Kl. 15:01

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Så er den næste fru Gunvor Wibroe.

Kl. 15:01

Gunvor Wibroe (S):

Jeg vil også gerne lige kvittere ordføreren for med stor ordentlighed at svare på, hvordan den usikkerhed er. For én ting er, at der er 0,5 mia. kr. sat af til området her, men så uddybede ordføreren også den usikkerhed, som ordføreren følte, i forhold til at man som organisation står og kan være usikker på, at den bevilling, man har fået, bliver forlænget.

Men det er jo rigtig vigtigt, at vi nu kigger på den arbejdsgruppe og de anbefalinger, der kommer. Så har vi noget, vi kan tale sammen om i forbindelse med de kommende forhandlinger til finansloven. For det er jo i virkeligheden der, man kan skabe mere sikkerhed omkring mange af de her organisationers finansiering.

Kl. 15:02

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 15:02

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes sådan set også, det er fint, at der er en arbejdsgruppe. Det er måske mindre fint, at det bliver forsinket, men det er jo nogle gange betingelserne. Jeg håber så også bare, at vi kan være enige om, at der findes en varig finansiering, for det har vi faktisk muligheden for.

Så vil jeg sige, at det, at der er en arbejdsgruppe, der afrapporterer, jo ikke udelukker, at vi også laver en handlingsplan. Derfor synes jeg egentlig, at man godt kunne have givet et rygstød til Enhedslistens forslag her i dag og sagt, at så forpligter man sig også på at lave en handlingsplan, så der er en systematiseret tilgang til, hvad vi synes er vigtigt at sørge for finansiering til. Men sådan bliver det så ikke, og så må vi jo se frem til, hvad arbejdsgruppen rent faktisk kommer med.

Kl. 15:03

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 15:03

Gunvor Wibroe (S):

Tak for svaret. Det, der er udfordringen, som både jeg og ministeren har talt om i dag, er, at ja, man kan lave en handlingsplan, men den kræver finansiering, og vi skal have fundet den finansiering. Det er jo ikke et nulsumsspil; der er ikke bare sådan én stor pose penge,

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg ved ikke rigtig, om jeg køber argumentet. Arbejdsgruppen kommer vel med nogle initiativer, som også koster noget, og handlingsplanen koster noget. Det er jo ikke et argument for at sige, at vi ikke vil have en handlingsplan.

Og så bliver jeg nødt til at sige: Ja, det koster noget, men det behøver jo ikke at betyde, at der er noget andet, som vi ikke vil have. Nu er ordføreren og jeg nok ikke helt enige om, hvorvidt der skal gives skattelettelser eller ej. Men man kan finde penge til skattelettelser. Så kan man vel også finde pengene til at lave de her meget vigtige indsatser. Jeg tror trods alt, det er indsatser, der gør noget godt for mennesker, som så ikke bliver en belastning i skolesystemet eller på sygehusene, eller hvor det ellers kan være. Så der er også nogle penge at spare, hvis vi gjorde det ordentligt her.

Kl. 15:04

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Så er det fru Katrine Daugaard fra Liberal Alliance.

Kl. 15:04

(Ordfører)

Katrine Daugaard (LA):

Det er bestemt nogle meget relevante og vigtige problemstillinger, der adresseres i det her forslag, nemlig børns manglende rettigheder til behandling, når de udsættes for traumer.

Det er dybt skadeligt for børn at blive udsat for vold og seksuelle overgreb, som jeg også mener bør nævnes i enhver sammenhæng som værende vold mod børn. Det er også dybt skadeligt for børn at være vidne til vold, seksuelle overgreb og krænkelser. Vi kan også hurtigt blive enige om, at det ikke kan betale sig hverken økonomisk eller menneskeligt ikke at stille den rette hjælp til rådighed for de børn, der enten er vidne til eller bliver udsat for vold og seksuelle overgreb.

Derfor ville jeg også ønske, at Enhedslisten fremsatte forslag om noget konkret i forhold til at sikre børn på det her område, for det er jo forskelligt fra parti til parti, hvad man tænker at der mangler af rettigheder. Det er dog desværre ikke det, der er tale om her. Det er noget så ukonkret som en handleplan, som der i øvrigt snart burde findes et andet navn for, da der sjældent er særlig meget handling i de handleplaner, der bliver lavet herinde på Christiansborg. Handleplaner løser ikke de problemer, som vi jo ved at vi har med at gøre her, og som vi faktisk også har rigtig meget viden om, ikke alene i Danmark, men på verdensplan. Som ministeren allerede har redegjort for, er der også allerede i 2024 blevet nedsat en arbejdsgruppe igennem SSA, og den arbejdsgruppe vil lige om lidt komme med anbefalinger til os.

Derudover finder jeg forslaget til finansieringen af de merudgifter, som vi jo ved vil være resultatet af at give rettigheder på det her område, lidt uambitiøst og en kende dovent, i forhold til at der foreslås at bruge af det økonomiske råderum. Det er ikke noget, vi i Liberal Alliance er positive over for, når der på så tåbelig vis bliver

spildt masser af penge herinde på Christiansborg og i øvrigt også i kommunerne. Det er penge, som ville være bedre brugt på f.eks. rettighederne for børn af partnervoldsofre.

Liberal Alliance kan desværre ikke støtte det ellers velmente forslag.

Kl. 15:07

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Vi går videre til den næste, og det er fru Rosa Eriksen for Moderaterne.

Kl. 15:08

(Ordfører)

Rosa Eriksen (M):

Tak for ordet. Ingen børn skal leve et liv med vold. I Danmark skal vi derfor forpligtige hinanden på, at vi støtter og hjælper de børn, som er vidner til partnervold. Børn skal beskyttes.

Der findes ikke mange andre ting, der kan vække en følelse af vrede og forfærdelse, som når børn lider overlast, fordi forældrene er i konflikt. Når konflikten decideret omhandler vold fra den ene part mod den anden, er det særlig vigtigt, at vi som samfund fanger dem, som rammes – både børnene, der er vidner, og de voldsramte forældre.

Jeg deler mange af de synspunkter, som Enhedslisten fremhæver – tusind tak for at sætte fokus på dem. Jeg ser dog også, at der i dag allerede er en række forpligtelser for det offentlige, som skal sætte børnenes behov i fokus i de her forfærdelige situationer.

Det bliver lidt en gentagelse. Kommunerne er allerede forpligtet til at tildele individuel hjælp efter barnets lov, § 30 og § 32. Der er forpligtelse til forebyggende og støttende indsatser, herunder behandling af f.eks. en psykolog. Det gælder også for børn, der har været vidner til partnervold. Denne ret følger også barnet, hvis man er på krisecenter med den ene forælder. Det er et vigtigt værktøj til, at børnene støttes og hjælpes, særligt når behovet er størst.

Som led i handlingsplanen mod partnervold og partnerdrab er det også muliggjort, at psykologbehandling på krisecenter kan igangsættes med kun den ene forælders accept. Og endelig er der nedsat en arbejdsgruppe om vold mod børn, som kommer med anbefalinger til forebyggelse, opsporing og behandling, og der er afsat 10 mio. kr. til de her initiativer.

De nuværende behandlingsforpligtelser og initiativer gør, at Moderaterne og arbejdsgruppen for nu stemmer imod beslutningsforslaget, men vi glæder os til, at vi skal drøfte arbejdsgruppens anbefalinger, når de foreligger, og til, at vi sammen skal igangsætte yderligere vigtige initiativer, der kan løfte børns beskyttelse mod vold endnu mere. Tak for ordet.

Kl. 15:10

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Victoria Velasquez.

Kl. 15:10

Victoria Velasquez (EL):

Tak til ordføreren for talen. Noget af det, som er et af ønskerne fra fagpersoner, i forhold til at få den her handlingsplan, handler om at tænke tingene sammen. Altså, eksperter fortæller og beretter – det er også data, vi alle sammen har fået tilsendt – at det faktisk kan være lige så skadende for et barn at være vidne til vold som selv at blive udsat for det.

Jeg talte med et krisecenter i en kommune, hvor de eksplicit ikke ønsker at tænke det sted, hvor du bor – det krisecenter, du er på – sammen med den traumeindsats, der skal være over for barnet. Det vil sige, at allerede i dag ser vi konsekvenserne af, at det bliver adskilt, og det er ikke det ønske, der er, nemlig at tænke de her

ting sammen. Derfor vil jeg bare høre, om Moderaterne har mod på, når anbefalingerne kommer, også at tænke bredere, sådan at vi også tænker på de medfølgende børn på krisecenter og herberger; altså at vi selvfølgelig tager det meget alvorligt med de børn, der er blevet udsat for vold, men at også tænker dem med, som jo ifølge eksperter kan opleve det næsten lige så traumatiserende at have været vidner til det.

Kl. 15:11

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 15:11

Rosa Eriksen (M):

Det er Moderaterne slet ikke afvisende over for. Som ordføreren nok ved, er det her noget, der faktisk berører mig rigtig meget, for jeg har boet på krisecenter med min mor, da jeg var lille. Jeg er meget, meget enig i, at vi skal tænke tingene sammen. Vi skal sørge for en håndholdt indsats, alt efter hvad eksperterne siger. Det er jo min egen fortælling.

Men jeg mener egentlig også, at vi skal kigge på, hvad det er, der gør, at volden opstår. Også i forhold til voldsudøveren skal vi se på, hvorfor der er nogle, der vælger at bruge vold som sprog. For jeg tror simpelt hen ikke på, at der er nogen, der får børn og bliver forældre, som har til hensigt, at børnene skal blive vidner til vold. Det tror jeg ikke på. Det er jo mennesker, der også har brug for hjælp. Så ja, i Moderaterne er vi meget åbne over for at tage de anbefalinger og se på en helhedsorienteret indsats.

Kl. 15:12

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Sporgeren.

Kl. 15:12

Victoria Velasquez (EL):

Tusind tak. Det er jo netop også derfor, at ønsket om en handlingsplan er kommet. Det er, fordi de her anbefalinger ikke skal komme og så samle støv, og at man ikke skal komme til at lave silotænkning igen, for der er netop behov for at se kompleksiteten og helheden. Det kan være, at det ligger lige til højrebænet for ordføreren at svare, men vil ordføreren så love, at i hvert fald ordføreren vil være med til at kæmpe for det, når anbefalingerne kommer?

Kl. 15:12

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 15:12

Rosa Eriksen (M):

Det vil jeg faktisk ikke love, men jeg vil love, at jeg vil kæmpe for, at vi får lavet reel lovgivning, der sikrer de her børn og unge og måske også voldsudøveren og partneren, så vi er helt sikre på, at vi får hele mennesker ud af en svær livssituation. Jeg er nemlig bekymret for, at en handlingsplan også kan samle støv eller igangsætte gode initiativer, man bliver nødt til at stoppe igen, fordi midlerne kun er afsat til x antal år. Så jeg synes faktisk, vi skal gå videre og sige, at vi skal være helt sikre på, at der er lovgivning, der griber dem, der er udsat for det her.

Kl. 15:13

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Vi går videre til den næste ordfører, og det er fru Birgitte Bergman fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:13

Kl. 15:16

(Ordfører)

Birgitte Bergman (KF):

Tak for det, og tak til Enhedslisten for at have fremsat et fint og meget sympatisk forslag. Vi skal have et særligt fokus på de børn, der vokser op i udsatte familier, hvor hverdagen måske ikke altid opleves lige så stabil som hjemme hos legekammeraten, og hvor de små kan have problemer, som ingen børn burde have. Børne- og socialpolitik er en konservativ mærkesag. Vi har haft beslutningsforslag i 2023, som på mange måder var et nybrud, i forhold til hvordan vi i dag retsforfølger partnervold og vold i hjemmet. Vi vil ændre loven, så børn, der overværer vold i hjemmet, også anerkendes som forurettede.

Konkret foreslår vi, at forældre, der udøver vold i hjemmet, helt automatisk bliver sigtet for psykisk vold mod deres børn, hvis børnene ser eller hører volden. Det betyder, at den voldelige forælder vil blive sigtet og retsforfulgt for både den fysiske og den psykiske vold. Så var der Søren Pape Poulsen, som fik indført, at psykisk vold blev strafbart. Derudover satte vi med daværende socialminister Mai Mercado i spidsen igen fokus på socialpolitikken. Udspillet hed »En bedre chance i livet«, og det bestod af forslag, der var målrettet børn i udsatte familier. Det er hjerteblod for os Konservative at hjælpe udsatte børn, så tak til Enhedslisten for et sympatisk forslag om en national handlingsplan for børn af partnervoldsofres rettigheder.

Vi er faktisk meget enige med Enhedslisten i, at der skal være fokus på området, men jeg noterer også, at regeringen har nedsat en arbejdsgruppe og inden sommer vil indkalde Folketingets partier til forhandlinger, når anbefalingerne er kommet, og at der i 2023 i SSA-puljen blev afsat mig bekendt 136 mio. kr. til 14 initiativer, som skal sikre opsporing, ambulant hjælp og forebyggelse af partnervold og partnerdrab. Jeg forventer, at Folketingets partier får stor indflydelse på de kommende forhandlinger.

I Det Konservative Folkeparti vil vi gerne drøfte videre, om en handlingsplan på baggrund af de anbefalinger, der kommer fra arbejdsgruppen, er det rette værktøj. Vi skal have fokus på de initiativer, som er sat i gang, og på de nye initiativer, som skal sikre udsatte børn, og jeg ser frem til en invitation fra ministeren, gerne inden sommerferien. På den baggrund kan vi ikke støtte det forslag, som ligger, på nuværende tidspunkt. Tak for ordet.

Kl. 15:15

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Victoria Velasquez.

Kl. 15:15

Victoria Velasquez (EL):

Tusind tak til ordføreren for talen. Der er mange af de ting, som ordføreren siger, som jeg deler, bl.a. at tænke det sammen. Det er også derfor, at der eksplicit står i beslutningsforslaget, at arbejdsgruppen skal inddrages i udarbejdelsen af handlingsplanen. Det, der så er opdraget her, og som er vigtigt, er, at det ikke kun gælder børn, der er udsat for vold, men at det også er lidt bredere, så det er medfølgende børns rettigheder, dem, der er på krisecentre og herberger. For de står også i en krise og en traumatisk situation, selv om de måske ikke selv på egen krop er blevet udsat for vold, men har været vidne til det.

Jeg vil bare høre, om Konservative ikke vil være med på, at det skal vi virkelig fastholde at have fokus på, så vi kigger på alle de børns rettigheder.

Kl. 15:16

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Birgitte Bergman (KF):

Jeg kan jo ikke være uenig med ordføreren, for det her er jo et område – det tror jeg også at mange af min kolleger herinde har været inde på – som vi virkelig skal have fokus på. Det er de mest udsatte børn – om det så er børn, der oplever vold, eller børn, der er med på krisecentre eller herberger. Så der er ingen tvivl om, at jeg meget gerne vil gå ind i de drøftelser og se på, hvad det er, vi skal.

Men jeg synes også, at det klæder os herinde at lytte til de anbefalinger, der kommer fra fagfolk. Det er i hvert fald noget af det, som jeg vil dykke rigtig meget ned i i den kommende tid – om ikke andet så vil Mette Abildgaard gøre det, når hun er tilbage.

Kl. 15:17

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi går videre til den næste ordfører, og det er fru Mette Thiesen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:17

(Ordfører)

Mette Thiesen (DF):

Tusind tak. Selvfølgelig skal ingen børn i Danmark udsættes for vold eller for den psykiske vold, som det er at se mor eller far eller måske en søskende få tæsk. Det er fuldstændig horribelt. Derfor synes jeg egentlig også, det er rigtig positivt, at vi drøfter det her igen, og jeg er sådan set også helt med på, at det her er noget, vi skal kigge på i forhold til at udbygge en eksisterende handleplan.

Men vi er altså også nødt til at sige tingene, som de er. Vi er nødt til at adressere den ret klare problematik, at halvdelen af de kvinder, der er på krisecentre, er kvinder med anden etnisk baggrund. Hvorfor? Fordi de tilsyneladende kommer fra en voldskultur, hvor man opdrager børnene med vold, og hvor de også selv bliver udsat for det, og hvor kvinder ikke er lige så meget værd som mænd. Sådan er islam.

Vi er også nødt til at være fuldstændig klare i spytet, i forhold til at der skal fire gange så mange underretninger til om et barn med anden etnisk baggrund, end der skal om et dansk barn, før der bliver reageret. Nu er jeg selv gammel skolelærer, og jeg ved godt, at uhøj, det er kulturelle forskelle; man er lidt berøringsangst. Det duer simpelt hen ikke. Der er ikke nogen børn i Danmark, der skal være udsat for vold.

Så det her er jo noget, som går hen over flere ministerier. Det er ikke bare noget, der ligger i Social- og Boligministeriet; det kommer også ind over Justitsministeriet og Udlændinge- og Integrationsministeriet. For vi skal ikke have folk, der er kommet hertil, og som tager en voldelig kultur med sig. De hører ikke til i Danmark. Den er bare ikke længere. Så vi er nødt til at adressere det her på flere forskellige niveauer.

Jeg vil egentlig gerne sige tak til Enhedslisten for at bringe det her op igen. Jeg synes, det er et rigtig, rigtig godt forslag. Jeg synes også, det er rigtig positivt, hvad der blev sagt tidligere – der er en ordfører, der nu er gået, kan jeg se – med, at vi skal udbygge den eksisterende handleplan. Men så er vi altså også nødt til at brede den ud over flere forskellige ministerier, for det her er ikke bare noget, der ligger på socialområdet. Det her er noget, som breder sig ud over flere forskellige ministerier.

Personligt er jeg enormt glad for, at det lykkedes os at få banket det her med at ligestille mænd og kvinder igennem – desværre meget sent, men vi fik trods alt banket det igennem – når de er udsat for vold, i hvert fald i videst muligt omfang. Jeg havde helst set en total kønsneutralisering af § 109, men vi er i hvert fald kommet et godt stykke af vejen, sådan at man i dag også anerkender, at mænd faktisk også kan blive udsat for vold og have brug for at søge hjælp på

et krisecenter og i øvrigt også for at tage børnene med. Så det er bestemt rigtig positivt.

Jeg håber rigtig meget, at vi kan lave en udvidet handleplan i forhold til det her, og der synes jeg altså, det er fuldstændig bydende nødvendigt, at vi lader det gå ind over flere ministerier. Vi har den viden, der skal til. Vi ved, hvad det er, der foregår. Vi har også tallene i forhold til krisecentre. Så det er bare et spørgsmål om at sætte sig ned, droppe berøringsangsten og så få handlet på det her. Tak for ordet.

Kl. 15:20

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en bemærkning til hr. Christian Friis Bach.

Kl. 15:20

Christian Friis Bach (V):

Da vi her i salen diskuterede ændringen af forældreansvarsloven og indsættelsen af begrebet forældrefremmedgørelse, spurgte jeg ordføreren, om ordføreren mente, at man, hvis der var en sag, hvor der var påvist en vis form for forældrefremmedgørelse, så skulle sende politiet ud, hente det barn og flytte det over til den anden forælder uden at spørge barnet. Og det sagde ordføreren ja til.

Jeg vil bare høre, om ordføreren anerkender, at det kunne indebære en risiko for, at det barn enten ville komme til at opleve vold eller blive udsat for vold.

Kl. 15:21

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 15:21

Mette Thiesen (DF):

Nu skal jeg se, om jeg kan huske det. Det er noget tid siden, vi drøftede det her. Nej, altså, det, som jeg sagde ret klart og tydeligt, det var, at når der er en forælder, der forældrefremmedgør et barn, så er det barn også automatisk udsat for psykisk vold fra den forælder. Og det er jeg fuldstændig overbevist om. Det har vi også været flere, der ligesom har forsøgt faktisk at få skrevet ind i det, der hedder L 66, mener jeg, altså omkring den her forældreansvarslov.

Så hvis man oplever, at der er en forælder, som forældrefremmedgør og yder samværschikane mod den anden, altså simpelt hen hjernevasker barnet til at tage afstand fra den anden forælder, så synes jeg, at det er den eneste rigtige løsning at befri det barn fra en psykisk voldelig forælder.

Det er jo noget med, at politiet skal komme og hente barnet og placere det hos den anden forælder, og at den anden forælder også skal have bopælen for det her barn. Så kan man diskutere, om den anden forælder igen, altså den forælder, der oprindeligt havde bopælen, skal have samvær med barnet. Det kommer jo an på, hvor grov den her psykiske vold har været. Men der er altså massiv berøringsangst i forhold til det her, og jeg mener ikke, at der er nogen børn, der skal vokse op i et psykisk voldeligt hjem, og det mener jeg at det er, hvis man vokser op med en forælder, som forældrefremmedgør.

Kl. 15:22

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 15:22

Christian Friis Bach (V):

Jamen nu kan man sige, det jo ofte i den slags sager er lidt ord mod ord, og det kunne jo være, at der faktisk var tale om vold. Og ordføreren, Dansk Folkeparti, mener jo så, at man bare skal flytte barnet uden at spørge barnet.

Anerkender ordføreren, at der var 16 børneorganisationer, der i meget stærke vendinger advarede mod den måde, som Dansk Folkeparti ville håndtere forældrefremmedgørelse på, og advarede om, at det netop kunne føre til, at det barn ville blive udsat for vold eller eksponeret for vold?

Kl. 15:23

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 15:23

Mette Thiesen (DF):

Jeg ved godt, der var 16 meget kvindeorienterede organisationer, som adresserede det her, og jeg er også nødt til at sige, at hvis man tror, at forældrefremmedgørelse er, at en mor eksempelvis holder et barn væk, fordi hun mener, at faren eksempelvis er voldelig – bare for at tage det som et konkret eksempel – så mener jeg, at man fuldstændig har misforstået et eller andet. For normalt er det jo sådan, at så melder man ind til myndighederne og siger: Ved I hvad, jeg er simpelt hen bange for, at mit barn bliver udsat for det her. Og så må myndighederne jo tage ansvar for det her. Det er ikke forældrefremmedgørelse. Det er det overhovedet ikke. Så har ordføreren simpelt hen misforstået det. Forældrefremmedgørelse er, hvor man simpelt hen går og hjernevasker barnet over længere tid og får barnet til at tro, at den anden forælder gør noget dårligt.

Kl. 15:23

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Der kom lige en kort bemærkning mere. Den er til fru Gunvor Wibroe.

Kl. 15:23

Gunvor Wibroe (S):

Nu er det her med at være berøringsangst blevet sagt et par gange. Den 28. maj 1997 besluttede regeringen, at det nu ikke længere var tilladt at slå sine børn. Vi afskaffede revselsesretten. Det var meget, meget tæt løb. Det var SF, Socialdemokratiet, Enhedslisten og De Radikale, der var for. Jeg husker, at Dansk Folkeparti var nogle af de argeste modstandere, fordi man sagde, at vi ikke skulle blande os i, hvad der foregik mellem hjemmets fire vægge. Hvis det var det, man opdrog børn med, var det det, man gjorde, men lad det nu ligge. Man kan sige, at det ikke var at være berøringsangst dengang. Jeg fik aldrig rigtig fat i, om ordføreren støtter det her forslag fra Enhedslisten eller hvordan.

Kl. 15:24

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 15:24

Mette Thiesen (DF):

Som det første vil jeg sige, at i 1998 gik jeg i 1. g, og jeg er personligt utrolig glad for, at man afskaffede revselsesretten. Der er ikke nogen børn, der skal tæves, og jeg mener i øvrigt også, at det er et totalt kontrollab, hvis man mener, at man er nødt til at tæve folk for at opdrage på dem. Det burde man kunne klare på andre måder. Så kan vi godt tale om nymodens børneopdragelse, hvor det måske er blevet lidt blødt, men det er så en fuldstændig anden side af sagen.

Med hensyn til det her forslag fra Enhedslisten synes jeg egentlig, der kom et meget godt forslag fra fru Karina Adsbøl i forhold til at udvide den nuværende handleplan. Jeg kan også forstå, at der er et arbejde i gangovre i Social- og Boligministeriet. Så jeg synes jo, at man skal indarbejde det her, og som jeg også sagde før, synes jeg også, at man skal have flere ministerier indover, lidt ligesom vi gjorde i starten, da vi arbejdede med Børnene Først, tror jeg det

hed, der så blev til barnets lov. Allerførst arbejdede man faktisk med nogle af de her ting, både på udlændingeområdet og retsområdet osv., og jeg synes faktisk, vi skal gøre det samme her.

Kl. 15:25

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 15:25

Gunvor Wibroe (S):

Jeg er rigtig glad for at høre, at ordføreren bakker op om det forslag, der blev vedtaget tilbage i 1997, den 28. maj, altså at man afskaffede revselsesretten, fordi det er noget af det vigtigste, der er sket for børn og i dansk politik i min optik. Er det, ordføreren står og plæderer for, et ændringsforslag eller hvad? Støtter man, eller støtter man ikke det her forslag fra Enhedslisten?

Kl. 15:26

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 15:26

Mette Thiesen (DF):

Nu siger spørgeren 1997, og der gik jeg i 10. klasse. Men jeg vil sige, at nej, for det er jo sådan under normale omstændigheder herinde, at man har mulighed for under udvalgsbehandlingen at drøfte hvordan og hvorledes, og jeg håber da rigtig meget, at vi enten kan lande en beretning eksempelvis, eller at man på anden vis kunne få sat noget arbejde i gang. Jeg mener ikke, det er nok, at det her kun ligger på socialområdet. Jeg mener, at vi skal inddrage flere forskellige ministerier, og det spørger jeg meget gerne ind til, ikke bare her fra talerstolen, men også i udvalgsarbejdet.

Kl. 15:26

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så ser det ikke ud til, at der er flere korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren, og så går vi videre til fru Christina Olumeko fra Alternativet.

Kl. 15:27

(Ordfører)

Christina Olumeko (ALT):

Tak for ordet. Jeg vil gerne starte med sige, at jeg er her som vikar på vegne af Alternativets socialordfører, som desværre er syg i dag. Hr. Torsten Gejl har givet mig en tale, som jeg gerne vil fremføre her i dag på vegne af ham.

Først og fremmest vil jeg gerne sige tak til ordføreren for at sætte spørgsmålet om børn og børn af partnervoldsofres rettigheder på dagsordenen. Det er et enormt vigtigt spørgsmål, og det kan vi også høre fra alle ordførere her i dag.

P.t. svigter vi børn, der har oplevet noget af det mest forfærdelige i deres eget hjem, for børn, der har overværet partnervold i hjemmet, kan udvikle alvorlige efterreaktioner, som det er afgørende at vi opdager og imødekommer tidligt, men det gør vi ikke i dag. Som der står i bemærkningerne til Enhedslistens forslag, har børnene i dag kun ret til 10 timers psykologbehandling, hvis de er med deres forældre på krisecenter. Hvis de i stedet er på et herberg eller hverken er på krisecenter eller herberg, vil de slet ikke have nogen ret til psykologtimer.

Ifølge Henriette Kinnunen, der er formand for Landsorganisationen af Kvindekrisecentre, har de her børn behov for en omfattende og solid voldsfaglig indsats til at bearbejde den vold, de har været udsat for, og her er 10 psykologtimer på ingen måde tilstrækkeligt. Og det er ikke blot psykologtimer, der mangler. Hele den måde, vi har indrettet krisecentrene på, giver ikke selvstændige midler til

børnene. Dem negligerer vi med åbne øjne, også selv om Landsorganisationen af Kvindekrisecentres statistik viser, at 93 pct. af børnene på krisecentre enten selv har været udsat for vold eller har været vidne til, at deres mor eller søskende er blevet udsat for vold.

Selv om det ville være for meget, hvis blot ét barn blev tabt af samfundet, har vi her at gøre med et uhyggelig stort omsorgssvigt. For ifølge Danner er der mindst ét barn i hver skoleklasse, som er vidne til vold i familien. Vi er derfor i Alternativet helt enige med forslagsstillerne i, at der er behov for lovsikrede rettigheder til børn af partnervoldsofre. Alternativet kan derfor helhjertet støtte forslaget.

Vi håber, at regeringen vil tage problemet seriøst og undersøge mulighederne for at give den støtte til børnene, som de har behov for, så de kan komme videre i livet. Derudover vil vi også gerne bemærke, som andre også har bemærket i dag, at det er vigtigt at sammentænke handlingsplanen med andre ordninger for udsatte børn. På den måde kan vi sikre, at den sociale indsats er sammenhængende og uden administrative byrder hverken for barnet eller den voldsramte forældre.

Tak for ordet.

Kl. 15:29

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi takker ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Vi går videre til ordføreren for forslagsstillerne, fru Victoria Velasquez fra Enhedslisten. Velkommen.

Kl. 15:29

(Ordfører for forslagsstillerne)

Victoria Velasquez (EL):

Tusind tak for en virkelig god debat, synes jeg, og for netop noget af det, som er formålet og ønsket med at skulle lave en handlingsplan, nemlig at hjælpe med at tænke de her ting sammen.

Hvert sjette barn i Danmark er vidne til vold i hjemmet, og 12,7 pct. af alle voksne i Danmark har været vidne til fysisk partnervold i deres barndom. Så det her er ikke et problem, der er gået væk. Tværtimod har antallet af medfølgende børn på krisecentrene faktisk været stigende siden 2017. Og det er alvorligt, når man som barn er vidne til vold i sit hjem, og ifølge eksperter kan det faktisk være lige så slemt som selv at være udsat for vold. Det betyder nemlig, at man som barn ikke vokser op i et trygt miljø. Det påvirker ens psyke og ens trivsel som barn – både fysisk og psykisk trivsel – og også ens indlæringssevne.

Børn, som oplever vold i hjemmet, har f.eks. øget risiko for at udveksle posttraumatisk stress, og de klarer sig dårligere i folkeskolen end deres klassekammerater. Men alligevel har børnene næsten ingen rettigheder. Det betyder f.eks., at medfølgende børn på krisecentre ikke har ret til en selvstændig indsats og dermed ikke bliver inkluderet i krisecentrenes takster. Det eneste, de får tilbudt, når de er på ophold, er de her 10 psykologtimer, som vi har kredset omkring. Det er et vigtigt skridt i den rigtige retning, men slet ikke nok i forhold til den helhedstænkning, som der er brug for.

Hvis du er barn af et partnervoldsoffer og ender som medfølgende barn på et herberg, har du slet ikke den her rettighed. Det har både børne- og voldsfaglige organisationer, herunder Børns Vilkår, Red Barnet og Danner, gang på gang påpeget er et svigt af de allermest udsatte børn i vores samfund. Derfor er vi sammen på feltet eller området blevet inspireret til at gøre ligesom vores nabolande og få udarbejdet en national handlingsplan på området både for de børn, som selv er blevet udsat for vold, men også for de børn, som er vidne til det. Vi skal nemlig finde ud af, hvad det er, børnene af partnervoldsofre har brug for, og så give dem det, hvad end det handler om bedre opsporing eller behandling både på og uden for krisecentrene.

Jeg glæder mig rigtig meget til den videre drøftelse, for det, der er det allervigtigste for mig, er, at de anbefalinger, der kommer om lidt, ikke kommer til at samle støv, men at vi netop får en helhedstænkning ind her og får tænkt på alle børnene, både dem, der er blevet udsat for vold, og dem, der er vidne til dem. Så skulle jeg hilse fra Radikale Venstre sige, at de også bakker op om beslutningsforslaget. Tak for ordet og tak for opbakningen og tilkendegivelsen. Jeg glæder mig til de videre drøftelser.

Kl. 15:32

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er indtil videre en enkelt kort bemærkning til fru Karina Adsbøl.

Kl. 15:32

Karina Adsbøl (DD):

Tak for talen. Jeg kom sådan til at tænke på noget, også i forhold til det med vold, og det er bl.a. de børn, som er anbragt uden for hjemmet, som er på steder, som skulle tage vare på dem, yde den omsorg og passe på dem, og hvor mange af dem jo faktisk også bliver udsat for omsorgssvigt, vold og seksuelle overgreb.

I forslaget nævnes også »partnervoldsofres rettigheder«, og her kunne jeg godt lige tænke mig at stille det spørgsmål, om det også er nogle børn, Enhedslisten har tænkt sig skulle være en del af det fremtidige arbejde. Somme tider kan man have fokus på meget, men der er jo faktisk desværre også flere børn, som bliver anbragt til noget, der er værre end det, de kommer fra, havde jeg nær sagt, altså at man som samfund ikke sikrer sig at følge op på, at de er i trygge rammer. Så det var lige et spørgsmål til Enhedslistens ordfører.

Kl. 15:33

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 15:33

Victoria Velasquez (EL):

Tusind tak, og det er et virkelig vigtigt spørgsmål. For heri er indtænkt de børn, som har været udsat for vold, men som måske ikke er på et krisecenter eller et herberg. Men det er fuldstændig rigtigt, at de børn og unge, som kan have været vidne til vold, men som ikke er medfølgende, havde vi faktisk ikke eksplicit tænkt med i det. Jeg håber så netop i forbindelse med inddragelsen af alle de fagpersoner, som vi lægger op til, at nogle vil have husket dem. Men det noterer jeg i hvert fald ned. For det synes jeg er enormt vigtigt. Tak.

Kl. 15:34

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 15:34

Karina Adsbøl (DD):

Det er jeg også glad for. For nu har vi jo også været vidne til, at børn er blevet anbragt på akuttilbud, som ikke har været godkendt, og at de har været der i flere år, og vi har været vidne til, at rigtig mange børn, som samfundet sådan set skulle passe på, fordi man har fjernet dem fra deres hjem, har været udsat for vold og overgreb m.m. Så de børn er i hvert fald, når man taler om vold, også en vigtig målgruppe, som man også skal tænke med ind i det forløb.

Kl. 15:34

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 15:34

Victoria Velasquez (EL):

Det er jeg fuldstændig enig i. Tak for de vigtige input, og nu glæder jeg mig kun endnu mere til de videre drøftelser.

Kl. 15:35

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 48:

Forslag til folketingsbeslutning om, at delt bopæl bør være normen for børn af skilsmisseforældre.

Af Mette Thiesen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 13.11.2024).

Kl. 15:35

(Punktet er udgået af dagsordenen).

Kl. 15:35

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 22. januar 2025, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:35).